Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0091

Den europæiske strategi for vandresiliens

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2025 om den europæiske strategi for vandresiliens (2024/2104(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 191,

– der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under UNFCCC (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

– der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG) med særligt fokus på verdensmål 6 om rent vand og sanitet,

– der henviser til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, som blev vedtaget i december 2022,

– der henviser til Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte af 22. maj 2001,

– der henviser til forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler, som fastsat i artikel 191, stk. 2, i TEUF,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov")[1],

---

 Teknisk fodnote: Dette er en rettet udgave af den vedtagne tekst, som har til formål at genindsætte navnet på fokusgruppen i beslutningens punkt 29, hvilket manglede i den indgivne betænkning som følge af en udeladelse grundet en skrivefejl.

1 EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger[1] (vandrammedirektivet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse[2] (grundvandsdirektivet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF[3] (direktivet om miljøkvalitetskrav),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser[4],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand[5] (drikkevandsdirektivet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand[6] (forordningen om genbrug af vand),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)[7],

– der henviser til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/3019 af 27. november 2024 om rensning af byspildevand[8] (det reviderede direktiv om rensning af byspildevand),

---

1 EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj.
2 EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj.
3 EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj.
4 EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2007/60/oj.
5 EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj.
6 EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/741/oj.
7 EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
8 EUT L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj.

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1785 af 24. april 2024 om ændring af direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) og Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald[1],

– der henviser til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget[2] ,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1991 af 24. juni 2024 om naturgenopretning og ændring af forordning (EU) 2022/869[3] ,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF[4] (direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet)[5],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider[6],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013[7],

---

1 EUT L, 2024/1785, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1785/oj.
2 EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj.
3 EUT L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj.
4 EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj.
5 EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj.
6 EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj.
7 EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.

– der henviser til Kommissionens forordning (EU) 2024/3190 af 19. december 2024 om anvendelse af bisphenol A (BPA) og andre bisphenoler og bisphenolderivater med harmoniseret klassificering for specifikke farlige egenskaber i visse materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, om ændring af forordning (EU) nr. 10/2011 og om ophævelse af forordning (EU) 2018/213[1],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. februar 2025 med titlen "En vision for landbrug og fødevarer" (COM(2025)0075),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025 med titlen "Et konkurrenceevnekompas for EU" (COM(2025)0030),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 med titlen "Vejen til en sund planet for alle – EU-handlingsplan: Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021)0400),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. februar 2021 med titlen "Opbygning af et klimarobust Europa – den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer" (COM(2021)0082),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. juli 2007 om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union (COM(2007)0414),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen: "En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi: For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa" (COM(2020)0098),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. november 2012 med titlen "En plan for at beskytte Europas vandressourcer" (COM(2012)0673),

– der henviser til EU's biodiversitetsstrategi for 2030,

– der henviser til COP29-erklæringen om vand for klimaindsatsen, som støttes af Unionen,

– der henviser til den europæiske havpagt, som Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, bebudede i sine politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission (2024-2029) den 18. juli 2024,

– der henviser til den europæiske klimatilpasningsplan og den europæiske strategi for vandresiliens, som Kommissionens formand,

---

[1] EUT L, 2024/3190, 31.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3190/oj.

Ursula von der Leyen, bebudede i sine politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission (2024-2029) den 18. juli 2024,

– der henviser til EU's ottende miljøhandlingsprogram,

– der henviser til sin beslutning af 5. oktober 2022 med titlen "Adgang til vand som en menneskerettighed – den eksterne dimension"[1],

– der henviser til sin beslutning af 19. september 2024 om de ødelæggende oversvømmelser i Central- og Østeuropa, tabet af menneskeliv og EU's beredskab over for sådanne katastrofer, der forværres af klimaændringerne[2],

– der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2022 om momentum for havet til at styrke havforvaltning og biodiversitet[3],

– der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen[4],

– der henviser til sin beslutning af 14. november 2024 om FN's klimakonference i Baku, Aserbajdsjan (COP29)[5],

– der henviser til Kommissionens rapport af 4. februar 2025 om gennemførelsen af vandrammedirektivet (2000/60/EF) og oversvømmelsesdirektivet (2007/60/EF) med titlen "Tredje runde vandområdeplaner – Anden runde risikostyringsplaner for oversvømmelser" (COM(2025)0002),

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 15/2024 af 16. oktober 2024 med titlen "Klimatilpasning i EU – Indsatsen lever ikke op til ambitionsniveauet",

– der henviser til den tidligere finske præsident Sauli Niinistös rapport af 30. oktober 2024 med titlen "Safer Together – Strengthening Europe’s civil and military preparedness and readiness",

– der henviser til Enrico Lettas rapport af april 2024 med titlen "Much more than a market",

– der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om gennemførelse af EU's vandlovgivning[6],

---

1 EUT C 132 af 14.4.2023, s. 54.
2 EUT C, C/2024/7216, 10.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7216/oj.
3 EUT C 132 af 14.4.2023, s. 106.
4 EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.
5 EUT C, C/2025/808, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/808/oj.
6 EUT C 445 af 29.10.2021, s. 126.

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 33/2018 af 18. december 2018 med titlen "Bekæmpelse af ørkendannelse i EU: En stigende trussel, der kræver en større indsats":

– der henviser til det europæiske borgerinitiativ (ECI) om retten til vand,

– der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om opfølgningen på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand ("Right2Water")[1],

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 64/292 af 28. juli 2010, der anerkender menneskers ret til vand og sanitet,

– der henviser til den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug,

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 20/204 af 30. september 2024 med titlen: "Planerne under den fælles landbrugspolitik – De gør politikken grønnere, men matcher ikke EU's klima- og miljøambitioner",

– der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport 07/2024 af 15. oktober 2024 med titlen "Europe's state of water 2024: The need for improved water resilience, (EEA's rapport 07/2024),

– der henviser til konklusionerne fra Rådet (miljø) af 17. juni 2024 om det ottende miljøhandlingsprogram,

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 20/2021 af 28. september 2021 med titlen "Bæredygtig vandanvendelse i landbruget: Midler under den fælles landbrugspolitik vil nok snarere fremme en øget end en mere effektiv vandanvendelse",

– der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs erklæring af 26. oktober 2023 om en blå EU-pagt,

– der henviser til sin holdning af 5. juli 2023 om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om jordbundsovervågning og jordbundsmodstandsdygtighed (loven om jordbundsovervågning) (COM(2023)0416),

– der henviser til sin holdning ved førstebehandling af 24. april 2024 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, direktiv 2006/118/EF om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse og direktiv 2008/105/EF om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken[2],

---

1 EUT C 316 af 22.9.2017, s. 99.
2 Vedtagne tekster, P9_TA(2024)0358.

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Klima og Fødevaresikkerhed (A10-0073/2025),

A. der henviser til, at vand er altafgørende for liv og for menneskeheden; der henviser til, at EU er nødt til at forvalte de nuværende og fremtidige vandressourcer effektivt og reagere effektivt på de aktuelle vandudfordringer, da disse direkte påvirker menneskers sundhed, miljøet og dets økosystemer, strategiske socioøkonomiske aktiviteter såsom energiproduktion, landbrug og fødevaresikkerhed, og EU's konkurrenceevne;

B. der henviser til, at vand er en knap og begrænset ressource, og at selv om 70 % af jordens overflade er dækket af vand, er det kun 0,5 % af vandet på jorden, der er tilgængeligt og anvendeligt som ferskvand[1]; der henviser til, at bjerge er reelle vandtårne og vigtige ferskvandsreservoirer i Europa, og at Alperne alene leverer 40 % af Europas ferskvand[2];

C. der henviser til, at grundvand leverer to tredjedele af EU's drikkevand og støtter mange økosystemer[3]; der henviser til, at de tjenester, der leveres af ferskvandsøkosystemer, er mere end 11 billioner EUR værd i Europa og giver betragtelige sundhedsfordele og rekreative fordele såsom fra lystfiskeri[4];

D. der henviser til, at der allerede forekommer vandstress i Europa, som berører ca. 20 % af Europas område og 30 % af befolkningen i gennemsnit hvert år, og at disse tal sandsynligvis vil stige i fremtiden som følge af klimaændringerne[5], til trods for at den samlede vandindvinding på EU-27-plan tilsyneladende er faldet med 15 % mellem 2000 og 2019; der henviser til, at det øgede antal og de gentagne ekstreme vejrhændelser som tørke og oversvømmelser og det forhold, at de forventes at blive endnu hyppigere i den nærmeste fremtid, udgør en risiko for menneskeliv og EU's fødevaresuverænitet og kan føre til, at regioner i Europa bliver ubeboelige;

E. der henviser til, at 78 % af europæerne mener, at EU bør foreslå yderligere foranstaltninger for at tage hånd om vandrelaterede

---

1 Den Meteorologiske Verdensorganisation, 2021 State of Climate Services – Water, WMO-No. 1278, WMO, Genève, 2021.
2 Det Europæiske Miljøagentur, Water resources across Europe – confronting water scarcity and drought, EEA's rapport 02/2009.
3 EEA's rapport 07/2024.
4 WWF, High Cost of Cheap Water, WWF, Gland, 2021.
5 EEA's rapport 07/2024.

problemer i Europa, og at 21 % af europæerne mener, at forurening er den største trussel mod vand i deres land[1];

F. der henviser til, at menneskers ret til vand og sanitet blev anerkendt som en menneskeret i en resolution vedtaget af FN's Generalforsamling den 28. juli 2010;

G. der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ Right2Water var det første nogensinde til at nå det krævede antal underskrifter, og at EU heri opfordredes til at sikre retten til vand for alle;

H. der henviser til, at bestemmelserne i artikel 14 i TEUF og protokol nr. 26 hertil om tjenesteydelser af almen interesse er centrale elementer, der tydeligt skal tages i betragtning i alle aspekter af udformningen og gennemførelsen af EU-strategien for vandresiliens, med det formål at sikre Europas vandforsyningstjenesters status som væsentlige offentlige tjenester og sikre tilgængelighed, lighed, overkommelige priser og opretholdelse af høje kvalitetsstandarder;

I. der henviser til, at medlemsstaterne bør følge op på henstillingerne i Kommissionens rapport fra november 2023[2] for at forbedre vandbalancer som videngrundlag for at træffe beslutninger om vandtildeling;

J. der henviser til, at en betydelig del af virksomheders værdi kan være i fare som følge af forværringen af vandusikkerhed, idet det kan føre til, at produktionskapaciteten mindskes, eller til et fuldstændigt stop som en konsekvens heraf; der henviser til, at aktiver i regioner med vandstress kan strande midlertidigt eller permanent, hvis antagelser om tilgængelighed af og adgang til vand viser sig at være ukorrekte, hvis den lovgivningsmæssige indsats ikke kan forudses, eller hvis der ikke indføres risikoafbødning og forvaltningsplaner[3];

K. der henviser til, at den frist, der er fastsat i vandrammedirektivet for europæiske vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand for at opnå "god" tilstand, var 2015, med en mulig udsættelse til 2027 under særlige omstændigheder; der henviser til, at målet om at opnå god kemisk tilstand for alle EU's vandområder senest i 2027 stadig er langt fra at være nået, hvilket primært skyldes stoffer såsom kviksølv, bromerede flammehæmmere og polycykliske aromatiske kulbrinter[4];

---

1 Europa-Kommissionen, Attitudes of Europeans towards the environment, særlig Eurobarometerundersøgelse 550, maj 2024.

2 Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Miljø et al., Implementation of water balances in the EU — Final report, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2024.

3 Disclosure Insight Action (CDP) and Planet Tracker, High and Dry. How Water Issues Are Stranding Assets, 2022.

4 EEA's rapport 07/2024.

L. der henviser til, at 2025-rapporten om gennemførelsen af vandrammedirektivet viser, at forsinkelser i opfyldelse af vandrammedirektivets mål ikke skyldes mangler i lovgivningen, men manglende finansiering, langsom gennemførelse og utilstrækkelig integration af miljømål i sektorpolitikker; der henviser til, at analysen har vist, at medlemsstaterne ikke opfylder de årlige investeringsbehov, som anslås til 77 mia. EUR, og at finansieringsgabet i øjeblikket anslås til ca. 25 mia. EUR om året; der henviser til, at rapporten også viser et tydeligt behov for, at medlemsstaterne øger deres ambitionsniveau og fremskynder indsatsen for at reducere overholdelsesgabet mest muligt inden 2027, øger investeringer og sikrer tilstrækkelig finansiering, herunder via EU-midler, for at nå målene i deres programmer med foranstaltninger, samt indfører yderligere foranstaltninger med henblik på at reducere eksisterende vedvarende miljømæssige udfordringer og forbedre grænseoverskridende samarbejde;

M. der henviser til, at vandlovgivningen er blevet fundet egnet til formålet; der henviser til, at den fastsætter en ramme for beskyttelsen af indvande, overgangsvande, kystnære vandområder og grundvand; der henviser til, at den på samme tid gør det muligt at opnå mindre stringente miljømål, hvis socioøkonomiske behov, der dækkes af sådan menneskelig aktivitet, ikke kan opfyldes med andre midler, og den giver mulighed for ikke at opnå målsætningerne for vandområder, hvis årsagen til den manglende opnåelse er væsentlige samfundsinteresser; der henviser til, at lovgivningen er forholdsmæssig og giver medlemsstaternes myndigheder beføjelser til i overensstemmelse med nærhedsprincippet at afgøre, om der er tale om væsentlige samfundsinteresser; der henviser til, at dette i nogle tilfælde kan være beskyttelsen af miljøet og i andre en socioøkonomisk aktivitet;

N. der henviser til, at industrien tegner sig for ca. 40 % af den samlede vandindvinding i Europa; der henviser til, at de største kategorier for den årlige vandindvinding i EU-27 ifølge den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Den Europæiske Union (NACE) er indvinding til køling inden for elproduktion (34 %) efterfulgt af indvinding til landbrug (29 %), offentlig vandforsyning (21 %) og fremstillingsvirksomhed (15 %)[1]; der henviser til, at dataene om

---

[1] Det Europæiske Miljøagentur, "Water abstraction by economic sector in the 27 EU Member States, 2000-2022", Det Europæiske Miljøagenturs websted, 5. december 2024, https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/water-abstraction-by-source-and/water-abstraction-by-economic?activeTab=8a280073-bf94-4717-b3e2-1374b57ca99d.

vandindvinding og -anvendelse i EU imidlertid er forældede og utilstrækkelige[1];

O. der henviser til, at elproduktion er den sektor, som står for den største vandindvinding, men det meste af vandet returneres til miljøet efter nedkøling eller fremdrift i turbine; der henviser til, at landbruget samlet set er den mest nettovandforbrugende sektor på EU-plan, da størstedelen af vandet forbruges af afgrøderne eller fordamper; der henviser til, at anden anvendelse såsom industri og vandforsyning til sammenligning udvinder og forbruger mindre vand, men de kan udgøre en væsentlig større belastning på lokalt plan, navnlig på grundvandet[2];

P. der henviser til, at al industriel aktivitet kræver vand til produktion af slutprodukter eller til støtte for produktionsaktiviteter; der henviser til, at virksomheder er afhængige af vand til deres daglige drift, og at vandknapheden, efterhånden som den øges, kan forstyrre driften, øge omkostningerne og skabe lovgivningsmæssige og omdømmemæssige risici;

Q. der henviser til, at energisektoren er stærkt afhængig af vandressourcer; der henviser til, at denne afhængighed udgør en alvorlig risiko, idet vandknaphed kan påvirke energiproduktionsprocesser og forsyningssikkerhed, især når vandet anvendes som råvarer eller til køling; der henviser til, at omstillingen til vedvarende energi, navnlig vind- og solenergi, tilbyder bæredygtige og vandeffektive dekarboniseringsveje og muligheden for at standse eller vende tendensen med stigende vandforbrug;

R. der henviser til, at vand er en afgørende ressource for landbruget i produktionen af fødevarer af høj kvalitet, foder og fornyelige råmaterialer; der henviser til, at landbruget er afhængigt af vandtilgængelighed, og at kunstvanding hjælper med at beskytte landbrugere mod uregelmæssig nedbør og øger afgrødernes levedygtighed, udbytte og kvalitet, men tærer betydeligt på vandressourcerne; der henviser til, at i lyset af klimaændringer, ændrede vejrmønstre og hyppigere oversvømmelser og tørke vil betydningen af vand som en ressource til produktion af landbrugsprodukter af høj kvalitet og behovet for effektiv anvendelse af vand derfor være afgørende for fødevareforsyningssikkerheden og for løsningerne til at tackle vandknaphed; der henviser til, at en reduktion af belastningen af overfladevand og grundvand fra landbruget skal gå hånd i hånd med investeringer, der er rettet mod anvendelsen af genvundet vand og innovative afsaltningsteknologier,

---

1 Eurostat, "Archive: Water use in industry", Eurostats websted, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Water_use_in_industry&oldid=196132#Further_Eurostat_information.

2 EEA's rapport 07/2024.

med henblik på at opnå en bedre vandbalance og fremme alternative rene energier som grøn brint;

S. der henviser til, at den demografiske vækst i hele verden nødvendiggør en forøget fødevareproduktion, og at EU bør sikre fødevaresuveræniteten jf. artikel 39 i TEUF;

T. der henviser til, at pålidelige data om vandregnskaber, dvs. den systematiske undersøgelse af den aktuelle tilstand og tendenser for vandforsyning, efterspørgsel, tilgængelighed og brug på specificerede områder[1] er afgørende for en vurdering af den nuværende situation i EU og for den europæiske konkurrenceevne;

U. der henviser til, at spildevands potentiale som en alternativ vandforsyning er undervurderet, i betragtning af at 60-70 % af spildevands potentielle værdi i EU i øjeblikket underudnyttes[2], og mindre end 3 % af behandlet spildevand genanvendes i EU[3]; der henviser til, at der er et væsentligt potentiale for cirkulære tilgange til vand i husholdninger, idet kun en lille del af vandet i husholdninger anvendes som drikkevand og til madlavning og derfor kræver de højeste kvalitetsstandarder;

V. der henviser til, at en meget stor mængde vand går tabt på grund af forældede eller gamle vandforsyningsnet og manglen på nødvendig vedligeholdelse; der henviser til, at investeringer i vedligeholdelse, forbedring og udvikling af modstandsdygtige innovative kunstvandingsinfrastrukturer er afgørende for at øge effektiviteten og reducere vandforbruget i landbruget; der henviser til, at denne forbedrede effektivitet gør det muligt at anvende det sparede vand til andre formål eller at opretholde vandløbs naturlige strømningshastighed;

W. der henviser til, at tilstrækkelige mængder rent vand er et vigtigt element i forbindelse med gennemførelsen og opnåelsen af en reel bæredygtig cirkulær økonomi i EU;

X. der henviser til, at vandlækage er et undervurderet globalt problem, som i væsentlig grad forværrer vandknapheden, idet 23 % af behandlet vand i gennemsnit går tabt ved distribution i EU på grund af utætte rør, forældede behandlingsanlæg og utilstrækkelige

---

1 FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation, Water accounting and auditing, A sourcebook, FAO Water Reports 43, FAO, Rome, 2016.

2 Den Europæiske Investeringsbank, Wastewater as a resource, EIB, 2022.

3 Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Miljø, "Water reuse: New EU rules to improve access to safe irrigation", Europa-Kommissionens websted, 26. juni 2023, https://environment.ec.europa.eu/news/water-reuse-new-eu-rules-improve-access-safe-irrigation-2023-06-26_en.

reservoirer[1]; der henviser til, at det reviderede drikkevandsdirektiv omfattede foranstaltninger til at reducere vandlækager samt risikovurdering og risikostyring af afstrømningsområder for drikkevandsindvinding;

Y. der henviser til, at 91 % af Europas grundvandsforekomster i 2021 blev rapporteret som havende opnået "god kvantitativ tilstand", mens 77 % blev rapporteret som havende "god kemisk tilstand"[2];

Z. der henviser til, at kun 37 % af Europas overfladevandområder i 2021 blev rapporteret som værende i "god" eller "høj" økologisk tilstand, mens 29 % opnåede "god kemisk tilstand"[3];

AA. der henviser til, at Det Europæiske Miljøagentur understreger, at andelen af overfladevand, der ikke formår at opnå en god økologisk tilstand, er ulige fordelt på tværs af Europa, og at dette er mere udbredt i dele af Central- og Vesteuropa, og understreger, at forskelle i vandtilstanden mellem medlemsstaterne kan skyldes forskellige belastninger, men at disse forskelle også kan skyldes forskellige tilgange til overvågning og vurdering[4];

AB. der henviser til, at kvaliteten af overfladevand på hele kontinentet afspejler vedvarende og kombinerede belastninger, navnlig diffus forurening og forringelse af vandets naturlige gennemstrømning og fysiske karakteristika; der henviser til, at forurening med næringsstoffer og persistente prioriterede stoffer samt med nye forurenende stoffer fortsætter; der henviser til, at grundvandet påvirkes af diffus forurening og også lider under intensiv indvinding[5];

AC. der henviser til, at grundvandet dækker 65 % af EU's drikkevandsforsyning og 25 % af vandet til kunstvanding i landbruget i EU[6]; der henviser til, at det er en begrænset ressource, der skal beskyttes mod forurening og overudnyttelse[7];

AD. der henviser til, at overvågningsdata fra Det Europæiske Miljøagentur indikerer udbredt forurening i europæiske vandområder med per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS), ofte kaldet "evighedsstoffer", hvilket udgør væsentlige risici for vandøkosystemer og menneskers sundhed; der henviser til, at

---

1 Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Miljø, "Zero polution: Improved quality and access to drinking water", Europa-Kommissionens websted, 12. januar 2023, https://environment.ec.europa.eu/news/improved-quality-and-access-drinking-water-all-europeans-2023-01-12_en.

2 EEA's rapport 07/2024.

3 Ibid.

4 Ibid.

5 Ibid.

6 Ibid.

7 Ibid.

kortkædet PFAS-trifluoreddikesyre (TFA) er blevet påvist i drikkevand i hele Europa; der henviser til, at PFAS forbliver i miljøet, bioakkumulerer i levende organismer og forårsager negative (øko)toksikologiske virkninger; der henviser til, at ud af en gruppe på 6 000 til 10 000 individuelle stoffer er blot nogle få blevet undersøgt, således at deres indvirkning på menneskers sundhed og miljøet er kendt; der henviser til, at 99 % af PFAS-stofferne forbliver uopdagede i miljøet som følge af begrænsninger i overvågning;

AE. der henviser til, at manglen på EU-dækkende kvalitetsstandarder for PFAS i grundvandet og utilstrækkelig overvågning af mindre undersøgte PFAS-forbindelser vanskeliggør udfordringen med at opnå god kemisk tilstand for EU's vand i overensstemmelse med vandrammedirektivet og udgør en væsentlig teknisk og finansiel byrde på sundhedssystemer og på leverandører af vandtjenesteydelser, samtidig med at det bringer genanvendelse af vand og kloakslam i fare;

AF. der henviser til, at farlige kemikalier, herunder tungmetaller og andre forurenende stoffer, der udledes i vandforekomster ved industrielle aktiviteter, påvirker vandkvaliteten og vandøkosystemer i væsentlig grad[1];

AG. der henviser til, at farmaceutiske stoffer i stigende grad identificeres i overfladevand og grundvand; der henviser til, at forurening forårsaget af rester fra lægemidler nødvendiggør avancerede vandbehandlingsteknologier, herunder membranfiltrering, behandling med aktivt kul, avancerede iltningsprocesser og andre innovative rensningsteknikker;

AH. der henviser til, at i henhold til direktiv 2010/75/EU[2] bør der som led i udstedelsen og revideringen af godkendelser udtrykkeligt tages hensyn til den potentielle forværring af industriudledninger på vandområdernes tilstand som følge af variationer i vandgennemstrømningsdynamikken. der henviser til, at de bedste tilgængelige teknikker som noget nyt vil indarbejde begreber som miljøpræstationsniveauer i tilknytning til vand og tilladelser, der omsætter anvendelsen af disse teknikker til grænseværdier for miljøpræstationer; der henviser til, at dette er en kærkommen ændring med en potentiel forbedring af industriens modstandsdygtighed, idet EU-anlæg allerede kan stå over for en

---

1 Det Europæiske Miljøagentur, "Industrial pollutant releases to water in Europe", Det Europæiske Miljøagenturs websted, den 30. maj 2024, https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/industrial-pollutant-releases-to-water.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj)

sæsonbestemt lavere produktionskapacitet på grund af vandknaphed;

AI. der henviser til, at byspildevand er en af hovedkilderne til vandforurening, hvis ikke det indsamles og behandles korrekt; der henviser til, at målene i direktivet om rensning af byspildevand ikke bør sænkes, og at dets anvendelsesområde bør udvides til andre sektorer og stoffer, der bidrager til vandforurening;

AJ. der henviser til, at næringsstofforurening i vandforekomster i EU fører til eutrofiering, tab af biodiversitet og forringelse af vandøkosystemer[1]; der henviser til, at pesticidafstrømning forurener overfladevand og grundvand, hvilket truer vandkvaliteten og menneskers sundhed;

AK. der henviser til, at forskning viser, at eksponering i Europa for det syntetiske kemikalie bisphenol A (BPA), som bruges i produkter som plast- og metalbeholdere til fødevarer og genanvendelige vandflasker, ligger et godt stykke over de acceptable sundhedsmæssige sikkerhedsniveauer[2];

AL. der henviser til, at jordbunds- og næringsstofforvaltning er grundlaget for at forbedre vandkvaliteten og -tilgængeligheden; der henviser til, at den europæiske strategi for vandresiliens bør fokusere på at forbedre næringsstofforvaltningen med henblik på at lukke næringsstofkredsløb for at reducere næringsstofemissioner til vandveje; der henviser til, at sikker anvendelse af kloakslam i landbruget også vil reducere EU's meget høje afhængighed af import af phosphorholdige mineralgødninger fra f.eks. Rusland; der henviser til, at den sikre anvendelse af slam derfor også bør overvejes som bidrag til den europæiske modstandsdygtighed og strategiske autonomi;

AM. der henviser til, at klimaændringer udgør en stor trussel mod vandressourcer og vandøkosystemer; der henviser til, at mange virkninger af klimaændringer mærkes igennem vand såsom mere intens og hyppig tørke, mere ekstreme oversvømmelser og mere uberegnelig sæsonbestemt nedbør; der henviser til, at oversvømmelser og vandknaphed kompromitterer fødevare- og vandsikkerhed og den generelle befolknings sundhed og vil i sidste ende påvirke social sammenhæng, økonomisk velstand og stabilitet

---

1 Europa-Kommissionen "Nitrates", Europa-Kommissionens websted, https://environment.ec.europa.eu/topics/water/nitrates_en#implementation.

2 Det Europæiske Miljøagentur, "Public exposure to wide used Bisphenol A beyond acceptable health safety levels", Det Europæiske Miljøagenturs websted, den 14. september 2023, https://www.eea.europa.eu/en/newsroom/news/public-exposure-to-bisphenol-a.

og bringe den langsigtede tilgængelighed af denne værdifulde ressource i fare;

AN. der henviser til, at den europæiske klimarisikovurdering anerkendte, at Europas politikker og tilpasningsforanstaltninger ikke holder trit med de hastigt stigende risici, som truer økosystemer, infrastruktur, fødevare- og vandforsyning, menneskers sundhed samt økonomi og finans[1];

AO. der henviser til, at vurderinger foretaget af Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer viser, at en stigning i havniveauet som følge af klimaændringer fører til en stigning i saltindholdet i jord og ferskvand, hvilket kompromitterer økosystemers sundhed og vandkvaliteten samt påvirker 80 millioner europæere, der bor i lavområder ved kysten og i oversvømmelsesområder; der henviser til, at ferskvands- og havøkosystemer er indbyrdes forbundne, idet flodforurening, afbrydelse af sedimentstrømme og vandmangel alle har en meget stor indvirkning på de marine økosystemers sundhed, navnlig de kystnære økosystemer, og levedygtigheden af de sociale og økonomiske aktiviteter, der er afhængige af dem, såsom transport, fiskeri, landbrug, akvakultur og turisme.

AP. der henviser til, at forekomsten af langvarig tørke, ekstrem varme og kraftige oversvømmelser, der skyldes ændrede vejrmønstre, vil intensiveres og blive mere hyppigt forekommende på hele kontinentet og skade økosystemerne og menneskers sundhed, føre til store forstyrrelser af de økonomiske aktiviteter og mindske den generelle mængde og kvalitet af tilgængeligt vand; der henviser til, at bevarelse af vandressourcerne og vandløbs naturlige funktioner, samtidig med at de leverer tilstrækkeligt vand af god kvalitet, er ved at blive en stor udfordring, som vil kræve en øget indsats for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, effektiv forvaltning og innovative foranstaltninger for at øge vandtilgængeligheden; der henviser til, at forvaltning af vandknaphed og oversvømmelsesrisici på en prismæssig overkommelig og bæredygtig måde vil blive mere og mere vigtig på tværs af EU;

AQ. der henviser til, at Europa i 2022 oplevede sin hidtil varmeste sommer og registrerede det næstvarmeste år, hvilket førte til tørke, der havde konsekvenser for mere end 15 % af EU's territorium; der henviser til, at de gennemsnitlige årlige økonomiske tab, der skyldes tørke i EU mellem 1981 og 2010, vurderes til at være på 9 mia. EUR om året; der henviser til, at det vurderes, at de årlige tab på grund af tørke i Europa og Det Forenede Kongerige uden tilpasningsforanstaltninger kan stige til 45 mia. EUR om året frem mod år 2100 med en opvarmning på 3 °C[2]; der henviser til, at

---

1 Det Europæiske Miljøagentur, European Climate Risk Assessment, EEA's rapport 01/2024.

2 Cammalleri, C. et al., Global warming and drought impacts in the EU, JRC's tekniske rapport, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

oversvømmelser i perioden 1998-2020 udgjorde 43 % af alle naturkatastrofer i Europa; der henviser til, at konsekvenserne af klimaændringerne og den socioøkonomiske udvikling fører til hyppigere oversvømmelser, der påvirker et stadig større antal mennesker og forårsager stadig flere skader; der henviser til, at 12 % af Europas befolkning bor i oversvømmelsesområder[1];

AR. der henviser til, at manglende håndtering af vandrelaterede udfordringer har ekstremt høje omkostninger, eftersom 90 % af katastroferne er vandrelaterede[2]; der henviser til, at manglende politiktiltag vil kunne resultere i, at de økonomiske tab fra kystoversvømmelser alene overstiger 1 billion EUR om året i EU, inden dette århundrede er omme[3], og at de økonomiske omkostninger ved tørke i Europa overstiger 65 mia. EUR om året inden 2100[4]

AS. der henviser til, at der er væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne i relation til vandtilgængelighed, forvaltningsstrategier and brugsmønstre, og der kan være stor forskel på sårbarheden over for virkningerne af klimaændringer; der henviser til, at en skræddersyet tilgang er nødvendig for at forbedre vandresiliens og sikre bæredygtig vandforvaltning;

AT. der henviser til, at tørke er en af de væsentligste katastrofale konsekvenser af klimaændringerne; der henviser til, at ca. 23 % af EU's territorium er udsat for ørkendannelse i moderat grad, og at 8 % er meget udsat herfor; der henviser til, at Ungarn, Bulgarien, Spanien og Italien er blandt de mest berørte lande, og at 74 % af Spaniens territorium er i fare for at blive ramt af ørkendannelse; der henviser til, at den europæiske strategi for vandresiliens ikke blot bør fokusere på længere tørkeperioder, men snarere bør håndtere den kendsgerning, at grænsen for den semiaride zone forskubbes mod nord, hvilket vil resultere i, at flere områder i EU på lang sigt vil opleve permanent mangel på tilstrækkelige ferskvandsressourcer;

AU. der henviser til, at politikker vedrørende ørkendannelse, vandforbrug og klimaændringer er tæt forbundne; der henviser til, at EU som led i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse i 2015 bekræftede og senere i 2024[5] gentog sit tilsagn om at opnå neutralitet med hensyn til jordforringelse senest i

---

1 EEA's rapport 07/2024.
2 Feyen, L. et al., Climate change impacts and adaptation in Europe, JRC PESETA IV final report, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.
3 Det Europæiske Miljøagentur, European Climate Risk Assessment, EEA's rapport 01/2024.
4 De Forenede Nationers Sekretariat for Katastrofeforebyggelse, GAR Special Report on Drought 2021, Genève, 2021.
5 Rådets konklusioner af 14. oktober 2024 om ørkendannelse, jordforringelse og tørke.

2030, hvilket ifølge Den Europæiske Revisionsrets særberetning om ørkendannelse sandsynligvis ikke vil blive opnået;

AV. der henviser til vandinfrastrukturer kan bidrage til at opretholde en konstant og forudsigelig vandstrømning og vandforsyning; der henviser til, at den gennemsnitlige årlige vandløbsaflejring i Europa som helhed i 2022 var den næstlaveste, siden man begyndte at registrere den i 1991[1];

AW. der henviser til, at nedstrømsområder er særligt afhængige af vandforvaltning og -indvinding opstrøms; der henviser til, at medlemsstaterne bør afstå fra at gennemføre foranstaltninger, som væsentligt forøger oversvømmelsesrisikoen i andre lande opstrøms eller nedstrøms inden for samme vandløbsopland i overensstemmelse med vandrammedirektivet;

AX. der henviser til, at naturbaserede løsninger er relevante interventioner, der, når de er skræddersyet til specifikke økosystemer og behov, kan øge modstandsdygtigheden i vandkredsløbet og give mange fordele med hensyn til beskyttelse af biodiversitet, kulstofbinding, forbedret vandkvalitet, næringsstofbinding, forsyning af drikkevand, forebyggelse af naturbrande og afbødning af oversvømmelsesrisici; der henviser til, at naturbaserede løsninger kan øge vandinfrastrukturens effektivitet og driftslevetid og dermed i mange tilfælde sikre komplementaritet mellem begge løsninger;

AY. der henviser til, at naturlige vandtilbageholdelsesforanstaltninger er naturbaserede løsninger, der har til formål at lagre vand i natur-, landbrugs-, skov- og bylandskaber;

AZ. der henviser til, at vand ikke er en almindelig handelsvare, men en arv, som skal beskyttes, forsvares og behandles som sådan; der henviser til, at det fremgår af direktiv (EU) 2024/1203 om strafferetlig beskyttelse af miljøet[2], at indvinding af overfladevand eller grundvand i henhold til vandrammedirektivet udgør en strafbar handling, når en sådan adfærd er ulovlig og forsætlig og forårsager eller sandsynligvis vil forårsage betydelig skade på overfladevandområders økologiske tilstand eller økologiske potentiale eller på grundvandsforekomsters kvantitative tilstand;

BA. der henviser til, at jordbundens biodiversitet og jordens indhold af organisk kulstof påvirker vandtilbageholdelsesevnen; der henviser til, at jorderosion, komprimering og visse jordforvaltningsmetoder, der forårsager jordforringelse, fører til et støt fald i jordens vandtilbageholdelsesevne, hvilket som følge heraf forværrer tørker

---

1 EEA's rapport 07/2024.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1203 af 11. april 2024 om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF og 2009/123/EF (EUT L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

og oversvømmelser med direkte negative indvirkninger på landbruget; der henviser til, at sund jord derfor er en af de faktorerne bag vandresiliens, som i sig selv bør håndteres og forvaltes på vandløbsoplandsniveau; der henviser til, at en bedre arealforvaltning er af afgørende betydning for forebyggelse af katastrofer;

BB. der henviser til, at den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) omfatter et ambitiøst, men ikkebindende mål om at afsætte mindst 7,5 % af EU's årlige udgifter til biodiversitetsmål i 2024 og 10 % i både 2026 og 2027; der henviser til, at den nye finansielle ramme bør omfatte et vandperspektiv med henblik på at afsætte tilstrækkelige ressourcer til den fremtidige europæiske strategi for vandresiliens for at sikre modstandsdygtige vandøkosystemer og -infrastruktur og vandforsyningssikkerhed og for at fremme investeringer i innovative løsninger;

BC. der henviser til, at samhørighedsfinansiering har spillet en afgørende rolle med hensyn til at forbedre vand- og sanitetstjenester på tværs af medlemsstaterne; der henviser til, at der er behov for fortsat støtte for at sikre deres modstandsdygtighed på lang sigt og overholdelse af stadig strengere kvalitetsstandarder;

BD. der henviser til, at prissætningspolitikker kan bidrage til et mere effektivt vandforbrug; der henviser til, at sådanne politikker er en national kompetence og tager højde for de regionale forskelle i tilgængeligheden af vand og vandforsyningskilden; der henviser til, at prissætning kan spille en vigtig rolle i at få husholdninger og andre økonomiske sektorer til at optimere forbruget og i at sikre, at vandforbrugere effektivt deltager i opkrævningen af omkostninger ved forsyningspligtydelser; der henviser til, at prissætningspolitikker også bør tage hensyn til overkommelige priser for husholdninger og små virksomheder;

BE. der henviser til, at digitalisering og innovation effektivt kan hjælpe medlemsstaterne, de regionale organer og Kommissionen med at indsamle data om og overvåge vandforvaltningen; der henviser til, at EU er på forkant med den nye teknologiske udvikling i vandsektoren og har tegnet sig for 40 % af alle internationale patentfamilier i denne sektor mellem 1992 og 2021[1], en position, der skal fremmes og plejes, og det indre markeds potentiale udnyttes fuldt ud; der henviser til, at hindringer for indførelsen og opskaleringen af nye vandteknologier skal undersøges, og at der skal sikres retfærdige og lige konkurrencevilkår på europæisk plan; der henviser til, at fortsat støtte til forskning i vandteknologiinnovation er nødvendig for at sikre og skabe arbejdspladser og fremme den europæiske konkurrenceevne;

---

1 Den Europæiske Patentmyndighed, Innovation in water-related technologies, EPO, Munchen 2024.

BF. der henviser til, at innovation er et afgørende værktøj i bestræbelserne på at hjælpe vandsektoren til at klare udfordringerne ved De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling, tilpasse sig klimaændringerne og blive mere vandeffektiv;

BG. der henviser til, at anvendelsen af overvågnings- og modelleringsteknologier stadig halter bagefter i mange medlemsstater, og at digitaliseringen af sektoren er for langsom; der henviser til, at bestemmelserne om vandområdeplaner i vandrammedirektivet ikke udtrykkeligt omfatter konkrete foranstaltninger til digitalisering af vandsektoren; der henviser til, at de typiske mangler ved de aktuelle politikker til udnyttelse af potentielle digitale løsninger er knyttet til manglen på teknologisk vejledning, overvågningsstandarder, politikintegration, standardisering og offentlig deltagelse;

BH. der henviser til, at vandsektoren er sårbar over for forskellige trusler, herunder fysiske angreb, cyberangreb og kontaminering med skadelige stoffer; der henviser til, at sådanne hændelser vil kunne resultere i spredning af sygdomme, tilskadekomne og driftsforstyrrelser med betydelige konsekvenser for folkesundheden, miljøet og den økonomiske stabilitet; der henviser til, at digitaliseringen af vandforvaltningen kan medføre yderligere sikkerhedsrisici i en kontekst med øgede fjendtlige angreb mod kritisk infrastruktur; der henviser til, at gennemførelsen af NIS 2-direktivet og direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed kan bidrage til at begrænse sikkerhedsrisici for livsvigtige (drikke-)vandsystemer og -infrastruktur, der skyldes geopolitiske spændinger;

BI. der henviser til, at fremskridt i sensorteknologi, computing, kunstig intelligens (AI) og big data-forvaltning kan bidrage til at overvåge vandkvantiteten og -kvaliteten og danne grundlag for de driftsmæssige beslutninger, der træffes af de politiske beslutningstagere og vandforvaltningsvirksomheder; der henviser til, at der findes innovationer i naturbaserede systemer til forvaltning af vand, og de kan bidrage til vandforvaltningens resiliens;

BJ. der henviser til, at vand er et afgørende element i AI's livscyklus, både i forbindelse med drift af datacentrene og i forbindelse med fremstilling af hardware; der henviser til, at den hurtige udrulning af AI kan føre til en eksponentiel stigning i efterspørgslen efter vandressourcer; der henviser til, at denne afhængighed af en stadig mere knap ressource indebærer betydelige udfordringer for bæredygtigheden; der henviser til, at strategiske teknologier såsom halvledere, brint, batterier til elektriske køretøjer og datacentre spiller en vigtig rolle i opnåelsen af et konkurrencedygtigt og autonomt EU;

BK. der henviser til, at vandkølings- og køletårnssystemer, der er baseret på innovative køleteknologier såsom fordampningskøling og køling

ved lukket cirkulation, allerede findes og kan bidrage til at reducere vandforbruget i industrielle anlæg og varme-, ventilations- og klimasystemer;

BL. der henviser til, at man bør fremme forskning for at finde alternative aktive stoffer til bekæmpelse af skadedyr, for at sikre bedre plantesundhed og reducere brugen af input og plantebeskyttelsesmidler

BM. der henviser til, at vandresiliens er afgørende i uddannelse og undervisning og i forbindelse med bevidstgørelse og information om vandkredsløbs funktion;

BN. der henviser til, at den begrænsede adgang til vand og tilhørende infrastruktur har en negativ indvirkning på især kvinder, da det undergraver gennemførelsen af andre menneskerettigheder såsom selvbestemmelse, økonomisk uafhængighed og uddannelse;

BO. der henviser til, at 60 % af de europæiske vandområdedistrikter er tværnationale, hvilket betyder, at et effektivt grænseoverskridende samarbejde er af afgørende betydning; der henviser til, at 20 europæiske lande er afhængige af andre lande i forbindelse med mere end 10 % af deres vandressourcer, mens fem lande er afhængige af, at mere end 75 % af deres ressourcer kommer fra udlandet via floder[1]; der henviser til, at dette samarbejde bør styrkes for at tage højde for aktuelle og fremtidige klimaudfordringer såsom tørke og oversvømmelser;

BP. der henviser til, at FN's generalsekretær António Guterres har udpeget en særlig udsending for vand med det formål at fremme det internationale samarbejde og synergier inden for internationale vandprocesser;

BQ. der henviser til, at adgang til rent vand og bæredygtige og modstandsdygtige sanitetsinfrastrukturer er centrale komponenter i One Health-modellen og anerkender sammenhængen mellem menneskers sundhed og vandforurening;

BR. der henviser til, at vandsamarbejde på tværs af grænser og sektorer skaber mange fordele, herunder fremme af fødevaresikkerheden, opretholdelse af sunde eksistensgrundlag og økosystemer, støtte til håndtering af modstandsdygtighed over for klimaændringer, bidrag til reduktion af katastroferisici, tilvejebringelse af vedvarende energi, støtte til byer og industri samt fremme af regional integration og fred;

BS. der henviser til, at den geopolitiske udvikling viser, at EU bør være parat til at klare udfordringer, der er ikke er begrænset til miljøområdet; der henviser til, at ikkemiljømæssige trusler såsom de seneste ulykker med beskadigede kabler i Østersøen sender et

---

1 EEA's rapport 07/2024.

tydeligt signal til EU om, at det er af afgørende betydning af styrke det grænseoverskridende samarbejde for at nå både de miljømæssige og sikkerhedsrelaterede mål;

BT. der henviser til, at ca. 41 000 km af de indre vandveje løber igennem 25 af medlemsstaterne; der henviser til, at indre vandveje, der er afhængige af tilgængeligheden af vandressourcer, spiller en afgørende rolle i optimering af vandforsyningen og begrænsning af konsekvenserne af tørke og oversvømmelser samt i at understøtte økonomiske aktiviteter og regioners udvikling;

BU. der henviser til, at den stigende vandknaphed, ulighederne i adgangen til vand og eksterne chok for vandsektoren har øget den indbyrdes afhængighed, øget konkurrencen om vand og ført til komplekse økonomiske konsekvenser;

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over og støtter kommissionsformand Ursula von der Leyens meddelelse i de politiske retningslinjer for den næste Kommission (2024-2029) om at fremsætte en europæisk strategi for vandresiliens, hvori vandeffektivitet, -knaphed, -forurening og vandrelaterede risici håndteres, og det anerkendes, at vand er en uundværlig ressource, der kommer under stadig mere pres på grund af klimaændringer og voksende efterspørgsel;

2. mener, at der i forbindelse med gennemførelsen af lovgivningen bør tages hensyn til den økonomiske konkurrenceevne i overensstemmelse med konkurrenceevnekompasset; opfordrer til gennemførelse af EU's miljølovgivning med henblik på at opbygge et modstandsdygtigt og konkurrencedygtigt Europa, afbøde og tilpasse sig klimaændringer, standse tab af biodiversitet, forebygge forurening, sikre fødevaresikkerhed, begrænse ressourceforbrug og affald og stræbe efter en effektiv udnyttelse af ressourcer, herunder vand, samtidig med at der tages hensyn til forsigtighedsprincippet, princippet om kontrol ved kilden og princippet om, at forureneren betaler; fremhæver det forhold, at vandtilgængelighed ikke kun påvirker mængden, men også kvaliteten, variationen og den sæsonbestemte tilgængelighed af fødevarer, der kan produceres;

3. opfordrer EU til indarbejde sine tilsagn fra COP29-mødet i Baku i Bakudialogen om vand for klimaindsatsen og fra FN's vandkonference i 2023 i strategiens internationale dimension;

4. understreger det presserende behov for at forbedre vandresiliens og -forvaltning for at sikre bæredygtige ferskvandsforsyninger til mennesker og miljøet; understreger, at den europæiske strategi for vandresiliens bør udvikles i koordination med den europæiske havpagt for at sikre en sammenhængende og integreret tilgang til forvaltning af ferskvands- og havressourcer, tackle indbyrdes forbundne udfordringer, øge konkurrenceevnen og fremme

bæredygtig vandforvaltning på tværs af indre og marine miljøer, samtidig med at der sikres en holistisk "fra kilde til hav"-tilgang;

5. insisterer på behovet for en omfattende og holistisk europæiske strategi for vandresiliens, der integrerer vandkvalitet, -kvantitet, -sikkerhed, -infrastruktur, -teknologi og -forvaltning og omfatter genopretning af vandkredsløbet som et centralt element, da det understøtter økonomiske aktiviteter, sikrer ressourcetilgængelighed og bidrager til klimaregulering;

6. understreger betydningen af vandforsyning, navnlig drikkevand, samt vandforsyningssikkerhed; påpeger, at alle miljøgenopretningsprojekter bør tage hensyn til vandsikkerhedsaspekterne og prioritere løsninger, der ikke blot giver miljømæssige fordele, men også garanterer forsyningen og en effektiv forvaltning af vand; understreger endvidere, at økologiske genopretningsforanstaltninger bør gennemføres i synergi med udviklingen af EU's potentiale for vedvarende energi og ikke påvirke den overordnede energimodstandsdygtighed;

7. anbefaler, at søer og andre ferskvandsafhængige levesteder medtages i strategien tillige med vandløb, overgangsvande og grundvand som væsentlige komponenter i EU's vandresilienstiltag;

8. understreger det presserende behov for at forbedre krisevarslingssystemer med henblik på omfattende vandhændelser samt for at forbedre forebyggende foranstaltninger;

9. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en europæisk klimatilpasningsplan, herunder konkrete lovgivningsforslag og foranstaltninger, navnlig vedrørende infrastrukturs modstandsdygtighed, vandforvaltning og naturbaserede løsninger, samtidig med at beskyttelsen af sårbare samfund prioriteres, for at gøre EU mere modstandsdygtigt og gå foran med et godt eksempel;

10. gentager, at adgang til rent og sikkert drikkevand og sanitet er en menneskeret; understreger, at denne ret utvetydigt skal sikres, og at alle skal have adgang til prismæssigt overkommelige forsyningspligtydelser af god kvalitet, herunder indbyggerne på øer og i regionerne i den yderste periferi;

11. fremhæver at ingen, hverken i det offentlige rum eller i private virksomheder, bør nægtes adgang til vand, der leveres fra et forsyningsnetværk, og som er beregnet til menneskelig konsum, hvor det er muligt;

12. bemærker, at industrielle aktiviteter og landbrugsproduktion kræver vand til at producere deres slutprodukter eller til at støtte produktionsaktiviteter, idet mængden af vand, der anvendes, varierer afhængigt af aktivitetstypen; fremhæver, at sikring af Europas konkurrenceevne og strategiske autonomi kræver et vandintelligent samfund, hvor teknologi og data fremmer en cirkulær

økonomi og fremmer bæredygtig og vandeffektiv praksis; opfordrer alle relevante aktører til at fremskynde omstillingen til vandeffektiv, kredsløbsbaseret industri og landbrug ved at fremme og investere i innovative løsninger, herunder digitale værktøjer og teknologier, ressourcegenvinding, genbrug af vand, produktion af vedvarende energi, infrastruktur, naturbaserede løsninger og inklusive forvaltningsværktøjer;

13. opfordrer indtrængende Kommissionen til at integrere og medtage vanddimensionen i EU's interne og eksterne politikker ved hjælp af en tværsektionel tilgang for at sikre, at vandresiliens, -bæredygtighed og -sikkerhed bliver integreret i EU-politikkernes struktur; opfordrer navnlig Kommissionen til at foretage en vandrelateret vurdering af enhver lovgivningsmæssig foranstaltning, herunder vedrørende energi, som led i den socioøkonomiske og miljømæssige konsekvensanalyse; understreger, at en vurdering af, hvordan hver enkelt EU-politik og alle projekter og infrastruktur, der finansieres af EU-midler, kan påvirke vandressourcerne med hensyn til kvantitet, kvalitet og tilgængelighed, vil sikre, at vandresiliens bliver en hjørnesten i udformningen og gennemførelsen af politikker, og skifte paradigmet med at behandle vand som en uudtømmelig ressource til en anerkendelse af dets iboende værdi for menneskeheden og EU's økologiske og socioøkonomiske landskab og konkurrence evne;

Vandeffektivitet

14. understreger, at effektiv vandanvendelse er afgørende for at bevare EU's vandressourcer, og at vandeffektivitet bør være et centralt mål for EU; opfordrer i denne forbindelse til en deraf følgende reduktion af efterspørgslen efter vand, herunder ved at tackle overdrevne lækageniveauer, investere i forskning og innovative løsninger, modernisere industri- og produktionsprocesser, opgradere vandinfrastruktur, forvalte vandressourcer og spidsbelastningskrav på bæredygtig vis, prioritere anvendelser og sikre, at højere vandeffektivitet resulterer i en reduktion af det samlede ferskvandsforbrug samt en øget vandtilgængelighed i områder med vandstress på lokalt og regionalt plan; mener, at områder, der er ramt af langvarig tørke og ørkendannelse, bør prioriteres;

15. opfordrer til en lovgivningsmæssig ramme, der fastsætter sektorspecifikke vandeffektivitets- og vandindvindingsforanstaltninger på vandområdeplan, der bygger på ajourførte vurderinger af vandtilgængeligheden og klimarisici, herunder en vandvurderingstilgang, der tager højde for økosystemtjenester og bæredygtighed på lang sigt, og som omfatter alle vandanvendelser, herunder industri, energi, landbrug, offentlige institutioner og husholdninger; understreger det forhold, at disse mål bør være både ambitiøse og fleksible under hensyntagen til de særlige omstændigheder og til de fremskridt, der allerede er opnået af hver medlemsstat, for at sikre fortsatte bestræbelser hen imod

effektivitetsfremskridt i samtlige regioner; understreger betydningen af effektive og ensartede dataindsamlingspraksisser på tværs af medlemsstaterne og alle sektorer, herunder ved hjælp af innovative teknologier og indsamling af data i realtid, af hensyn til mere gennemsigtighed, hvad angår vandforbrug; understreger behovet for at foretage en passende vurdering af de miljømæssige og socioøkonomiske virkninger af vandanvendelse; understreger, at den strategiske betydning af fødevareproduktionen ikke må kompromitteres; understreger, at videnskab, forskning og teknologi i denne henseende er vigtige for vandeffektivitet og vandforbrug samt for den cirkulære økonomi; opfordrer til etablering og fremme af ny intelligent og højtydende kunstvandingssystemer, tilbageholdelse af regnvand og vand fra genbrug samt vandeffektive vandingssystemer;

16. gentager behovet for at udvikle en fælles EU-metodologi for fastsættelse af mål for vandeffektivitet og vandindvinding for at sikre bæredygtig anvendelse af tilgængelige vedvarende vandressourcer inden for en integreret ramme for forvaltning af vandressourcer, der tager behørigt hensyn til forbindelserne ud over vandsektoren gennem sammenhængen mellem vand, energi, fødevarer og økosystemer, og således gøre det muligt for beslutningstagerne og de økonomiske aktører at planlægge de nødvendige investeringer for at opnå vandforsyningssikkerhed på stadig mere bæredygtig vis, samtidig med at der tages behørigt hensyn til de pågældende vandområders karakteristika;

17. opfordrer til et tæt samarbejde om integreret energi- og vandressourceplanlægning og relaterede teknologier i alle sektorer på nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder mellem alle interessenter, for at fastsætte mekanismer til sikring af politikkohærens på tværs af vand- og energipolitikker.

18. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en omfattende politik for bæredygtig vandforvaltning for industrien baseret på reduktion, genvinding, genbrug og genanvendelse, herunder med fokus på anvendelse af vandeffektive og cirkulære teknologier, genanvendelse af vand, strategier for reduktion af forurenende stoffer og fremme af lukkede kredsløbssystemer;

19. minder om, at den voksende fare for vandknaphed truer industrier og projekter, der spiller en central rolle i motoren bag Europas konkurrenceevne, herunder halvledere, datacentre, vedvarende brint og produktion af batterier til elkøretøjer; bemærker, at disse industrier i stigende grad vil stå over for et pres for at mindske deres miljøpåvirkning og forbedre vandressourceeffektiviteten, herunder både direkte og indirekte vandanvendelse; opfordrer medlemsstaterne til at hjælpe vandintensive industrier med at udarbejde vandeffektivitetsplaner, der sigter mod at spare, genbruge og genanvende vand, forhindre vandforurening og indføre vandeffektive teknologier; opfordrer Kommissionen til at indarbejde omfattende vandforvaltningsstrategier i EU's relevante industrielle

politikker og sektorspecifikke omstillingsforløb med særligt fokus på strategiske vandintensive sektorer;

20. understreger, at viden, data, forskning og teknologi er vigtige for effektivt vandforbrug; opfordrer til, at der ydes tilstrækkelig finansiel og teknisk støtte til medlemsstaterne med henblik på at gennemføre effektive vandforvaltningsforanstaltninger, herunder ved hjælp af innovative og moderne teknologier;

21. glæder sig over anbefalingerne i den endelige rapport fra den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug, hvori det understreges, at bæredygtige landbrugsmetoder og nye forretningsmodeller skal opskaleres for at fremme en mere effektiv udnyttelse af naturressourcerne, navnlig vand;

22. opfordrer til overgang til en mere bæredygtig og konkurrencedygtig landbrugsmodel bistået af gennemførelsen af bæredygtig praksis og innovative løsninger, der fremmer biodiversitet, reducerer kemiske input og gør det muligt at forvalte vandressourcerne effektivt, herunder naturbaserede løsninger, regenerativ forvaltning, intelligente præcisionsvandingsteknologier, digitale overvågningssystemer, avancerede behandlingsmetoder og intelligente vanddistributionsnet, optimering af forbruget og forebyggelse af udtømning af vandressourcer, og som bidrager til at sikre fortsat produktivitet, samtidig med at landbruget sættes i stand til at reducere forurening, anvende pesticider og gødning effektivt, forbedre den hydrologiske cyklus, øge grundvandsdannelsen og tilpasse sig lavere vandforbrug; mener, at teknologiske løsninger også kan omfatte foranstaltninger, der kan øge vandabsorptionen, infiltrationen og bindingen i landbrugssystemerne, hvilket er vigtigt på baggrund af stigende forekomster af både tørke og kraftig regn;

23. påpeger, at innovative vandingsløsninger og -metoder kan forbedre vandeffektiviteten i landbruget og give en økonomisk fordel, samtidig med at miljøbelastningen reduceres; bemærker, at landbrugere generelt mangler tilstrækkelige midler og incitamenter til at kende afgrøders vandforbrug, faktiske vandingsanvendelser, afgrødernes udbytteforbedring ved forskellige vandforvaltningspraksisser og dermed de aktuelle vandeffektivitetsniveauer på bedriften; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til udbredelse af og støtte vedligeholdelsen af innovative kunstvandingsløsninger som f.eks. drypvanding, for at muliggøre en aktiv styring af vandniveauer og effektiv anvendelse af vandressourcer, samt til at fremme løbende videnudveksling, så alle relevante interessenter kan dele et større ansvar på tværs af hele vandforsyningskæden;

24. minder om, at anvendelsen af næringsstoffer såsom nitrat og fosfat er afgørende for fødevareproduktionen, da denne aktivitet ikke ville være mulig uden deres anvendelse; anbefaler, at der i højere grad tages højde for næringsstofkredsløbet i landbrugsproduktionen og udnyttelsen af værdien i byspildevand; opfordrer til mere forskning

inden for effektiv brug af næringsstoffer og udvikling af teknologier til genvinding af næringsstoffer for at mindske Unionens afhængighed af importerede råmaterialer; anerkender det store potentiale for genvinding af næringsstoffer fra vand og opfordrer medlemsstaterne til at støtte landbrugssektoren i at optimere deres næringsstofforbrug, herunder ved at anvende ressourcer (nitrat og fosfor), der genvindes fra spildevandsrensningsanlæg; opfordrer Kommissionen til at foreslå en integreret handlingsplan for næringsstofforvaltning for effektivt at imødegå tab af værdifulde landbrugsinput, genanvendelse af næringsstoffer, næringsstofforurening og ineffektivitet i næringsstofkredsløbet; opfordrer til korrekt og sikker genvinding af fosfor fra organiske kilder og til at tilskynde til investeringer i genvinding og cirkulær næringsstofforvaltning i overensstemmelse med Kommissionens JRC's publikation[1];

25. understreger, at det nuværende nitratdirektiv bør revideres, da de forældede bestemmelser fremmer brugen af kunstgødning i stedet for organisk gødning; opfordrer til en hurtig gennemgang af nitratdirektivet inden årets udgang og til en revision af direktivet for at fremme cirkulær næringsstofforvaltning;

26. understreger i overensstemmelse med den endelige rapport om den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug behovet for at støtte omstillingen til regionalt tilpassede afgrøde- og frøsorter og skiftet til forskellige afgrøder med reduceret vandbehov og større modstandsdygtighed over for tørke samt indførelsen af passende jordforvaltningsmetoder; mener, at der er behov for øget støtte til videnskabelig forskning og teknologisk udvikling inden for opdræt af nye arter, således at der gives mulighed for at diversificere produktionen og fødevareudbuddet og forbedre fødevarernes kvalitet, samtidig med at niveauet for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet hæves; bemærker potentialet i plantesorter, der er mere modstandsdygtige over for vandstress og skadedyr, og som kan spille en rolle med hensyn til at reducere vandforbruget og kan reducere afgrødernes miljøaftryk;

27. opfordrer til finansiel og teknisk støtte til lokale landbrugere og landsbysamfund, navnlig inden for områder med vandstress, for at hjælpe dem med at indføre bæredygtig landforvaltningspraksis, der forbedrer jord- og vandkvaliteten, bidrager til biodiversiteten og modvirker klimaændringerne; understreger behovet for at være

---

1 Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenters videnskabelige rapport om tekniske forslag til sikker anvendelse af forarbejdet husdyrgødning over den tærskel, der er fastsat for nitratsårbare zoner i nitratdirektivet (91/676/EØF) ("Technical proposals for the safe use of processed manure above the threshold established for Nitrate Vulnerable Zones by the Nitrates Directive (91/676/EØF))", 2020.

særlig opmærksom på regioner, der er særligt sårbare over for jordforringelse og vandknaphed;

28. anerkender den betydelige indsats, som landbrugerne har gjort for at forbedre vandkvaliteten, og understreger behovet for en passende tidsramme for at gøre det muligt at foretage en nøjagtig vurdering af virkningerne af disse foranstaltninger;

29. påpeger succesen med det europæiske innovationspartnerskab for landbruget EIP-AGRI Focus Group Agroforestry og opfordrer til fortsat udveksling af viden, ekspertise og peer-to-peer-læring via EU's netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik;

30. bemærker forbindelserne mellem kulstofdræn og vandtilgængelighed og opfordrer til sammenhæng mellem den europæiske strategi for vandresiliens og ordninger for kulstofbindende dyrkning;

31. gentager, at forordningen om genbrug af vand har til formål at reducere presset på vandområder ved at fastsætte bestemmelser om genbrug af vand efter passende rensning, der forlænger dets livscyklus, og derved at bevare vandressourcerne; understreger imidlertid, at lovgivningsmæssige, finansielle og teknologiske barrierer, herunder genvundet spildevands økonomiske konkurrenceevne, risikostyringsplanlægning og ansvarsfordeling, bidrager til den langsomme udbredelse af genbrug af genvundet vand i landbruget; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til både på EU-plan og lokalt plan at vedtage understøttende politikker, der tilskynder til genbrug af vand, idet der tages hensyn til vigtigheden af at tilpasse spildevandsrensning og kvalitetskrav til den tilsigtede vandanvendelse; bemærker, at der også findes værdifulde anvendelser for renset spildevand i forskellige industrielle processer og bymæssige sammenhænge, hvilket bidrager til at reducere presset på ferskvandsressourcerne og bevare drikkevandet; opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere en mulig udvidelse af anvendelsesområdet for forordningen om genbrug af vand med henblik på fastsættelse af EU-minimumsstandarder for sikkert genbrug af vand til industri- og byformål;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge systemer med reguleringsmæssige og økonomiske incitamenter for genbrug af renset spildevand i vandintensive sektorer og yde specifik finansiering til opførelse af infrastruktur, der forbinder spildevandsrensningsanlæg og raffinerede vandforsyningsnet; opfordrer til en strømlinet tilgang i EU-lovgivningen for at fjerne administrative barrierer og fremme sikker og effektiv genanvendelse af vand på tværs af medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde nationale planer for genbrug af vand og vandbesparelse for at tilskynde til tværsektorielt samarbejde om vandforvaltning;

33. gentager, at genbrugt vand kan mindske behovet for at anvende vand fra floder, søer og grundvand til kunstvandet landbrug; understreger, at genbrugt vand kan bidrage til at opretholde base flows og minimumsvandstande i tørre perioder;

34. fremhæver bygningssektorens potentiale til at spare vand, f.eks. ved hjælp af intelligente systemer til fordelingsmåling, effektive systemer til behandling af gråt spildevand, genbrug af husspildevand eller opsamling af regnvand; understreger, at bygningers energimæssige ydeevne kan forbedres ved hjælp af vandeffektivitet, hvilket reducerer udledningen af drivhusgasser; opfordrer medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at tilskynde til vandbesparende foranstaltninger i nye bygninger; understreger, at der bør indgå vandeffektive metoder i byplanlægningen; fremhæver, at opsamling af regnvand samt genbrug af vand kan forbedre klimatilpasningen i byer på effektiv vis;

35. opfordrer til omstilling i industrien, energisektoren og den digitale sektor til optimeret køleeffektivitet og alternative kølemetoder, der er mindre vandafhængige, med henblik på at sikre betydelige vandbesparelser i disse sektorer;

36. påpeger, at selv om husholdningerne kun tegner sig for 10 % af det samlede vandforbrug i EU, er det også nødvendigt at gøre en indsats for at forbedre vandeffektiviteten i husholdninger; bemærker, at vandsparende teknologiske løsninger er let tilgængelige og kan nedbringe vandforbruget i husholdningerne med 25 %, uden at det har konsekvenser for komforten eller kræver store investeringer; opfordrer medlemsstaterne til at støtte forbrugerne i at gå over til sådanne teknonologier og styrke deres bevidsthed om vandforbrug og potentielle effektivitetsgevinster ved at forankre vandeffektivitet i husholdninger i vand-, bygnings- og forbrugerpolitikker i hele EU;

37. bemærker, at der er store lækager fra rør i nogle medlemsstater, hvilket øger husholdningernes samlede andel af vandforbruget; glæder sig over bestemmelserne i det nye drikkevandsdirektiv om lækagerater og Kommissionens igangværende arbejde med at evaluere disse rater og fastsætte tærskelværdier, idet dette vil afføde handling i de pågældende medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at afhjælpe lækager i vandforsyningsnet og fuldt ud gennemføre overvågnings- og rapporteringskravene i drikkevandsdirektivet, så Kommissionen kan fastsætte en tærskelværdi for lækage senest i januar 2028; understreger behovet for modernisering af bæredygtige kunstvandingsnetværk i byerne for at begrænse lækager og reducere deres vandfodaftryk; opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at informere offentligheden om effektiviteten af deres vandforsyninger;

38. påpeger, at offentlige organisationer rummer et betydeligt uudnyttet potentiale for vandbesparelser i kraft af deres størrelse og/eller

deres karakter som offentlige organisationer; mener, at den offentlige sektor bør fungere som rollemodel for andre sektorer;

39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme lettilgængelige og gratis informations-, uddannelses- og rådgivningsprogrammer samt oplysningskampagner med det formål at øge offentlighedens bevidsthed om bæredygtig forvaltning af vandressourcer;

40. opfordrer Kommissionen til at integrere vandeffektivitetsrelaterede aspekter, såsom reduktion af vandspild og genbrug af vand, i den kommende revision af rammen for offentlige indkøb;

Vandforurening

41. understreger, at EU's eksisterende vandpolitiske ramme er udformet med henblik på at håndtere effektiv forvaltning af vandressourcer og beskyttelse og genopretning af ferskvandsøkosystemer og marine økosystemer, men at dårlig gennemførelse og håndhævelse, utilstrækkelig finansiering og mangel på ordentlige cost-benefit-analyse af gennemførelsesforanstaltningerne undergraver dens effektivitet;

42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen og håndhævelsen af den nuværende lovgivning, navnlig vandrammedirektivet og dets afledte direktiver (grundvandsdirektivet og direktivet om miljøkvalitetskrav) med særligt fokus på at styrke overvågnings- og rapporteringsmekanismer for at sikre, at alle medlemsstater konsekvent gennemfører de påkrævede vandbeskyttelsesforanstaltninger; minder om behovet for tilstrækkelige midler til gennemførelsen af disse retsakter;

43. understreger, at kemisk forurening af overfladevand og grundvand udgør en trussel mod vandmiljøet, hvor det f.eks. giver sig udslag i akut og kronisk toksicitet i vandorganismer, ophobning af forurenende stoffer i økosystemet og tab af levesteder og biodiversitet, samt mod menneskers sundhed;

44. opfordrer Kommissionen til at fastsætte en omfattende EU-dækkende kvalitetsstandarder for PFAS i grund- og overfladevand; understreger, at respektive ajourføringer af de relevante direktiver er af afgørende betydning for at beskytte vandkvaliteten og opnå god kemisk tilstand for vandområder som foreskrevet i vandrammedirektivet;

45. Insisterer på, at uundværlig anvendelse af PFAS i kritiske sektorer såsom medicinsk udstyr, lægemidler og produkter, der er nødvendige for den dobbelte omstilling til en klimaneutral og digital økonomi, ikke bringes i fare i forbindelse med kommende lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige forslag; opfordrer

Kommissionen til at foreslå udfasning af evighedsstoffer (PFAS) – startende med forbrugsvarer – der er forbundet med skadelige virkninger for menneskers sundhed og miljøet, baseret på videnskabelig dokumentation, som tillader brugen af dem, når der findes sikre alternativer; understreger behovet for at øge investeringerne og fremskynde forskning og udvikling af ækvivalente og sikre alternativer;

46. opfordrer Kommissionen til under inddragelse af den seneste videnskabelige viden at foreslå ajourførte grænser for PFAS i drikkevand;

47. understreger, at det haster med at tackle – primært ved kilden – og effektivt at overvåge forurening fra lægemidler, bisphenoler, resistensgener, svært nedbrydelige organiske miljøgifte og andre eksisterende og nye forurenende stoffer for at opfylde EU's ambition om nulforurening og målet om at opnå god kemisk tilstand for alle vandområder;

48. opfordrer Kommissionen til at lukke hullerne med øget finansiering, håndhævelse af eksisterende love og integration af principper for cirkulær økonomi med henblik på at afbøde forurening ved kilden og beskytte vandøkosystemer til gavn for kommende generationer; understreger, at der endnu ikke i tilstrækkelig grad er taget hånd om antibiotikaresistente bakterier og visse nye forurenende stoffer, og at dette kræver yderligere innovation og investeringer; understreger behovet for, at der i alle sektorer anvendes bæredygtige produktionsprocesser og cirkulær praksis for proaktivt at forhindre forurenende stoffer i at trænge ind i vandsystemerne;

49. minder om, at mikroplast kan trænge ind i drikkevandskilder på flere måder: fra overfladeafstrømning (f.eks. efter regn) til udslip af spildevand (både renset og urenset), overløb fra fællessystemer, industrispildevand, nedbrudt plastaffald og atmosfærisk deposition; opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med kravene i drikkevandsdirektivet at fremlægge en fuldstændig risikovurdering af mikroplast i drikkevand og samtidig hermed løbende arbejde på pålidelige og robuste prøveudtagnings- og analysemetoder for på passende vis at imødegå den potentielle trussel fra dette nye forurenende stof mod drikkevandskilder;

50. understreger behovet for at forbedre overvågningen og reguleringen af plastforurening i ferskvands- og havmiljøer med særligt fokus på mikroplast og engangsplast; opfordrer Kommissionen til at vurdere de nuværende håndhævelsesmekanismer og overveje yderligere foranstaltninger til beskyttelse af vandkvaliteten;

51. opfordrer interessenterne til at udvikle sikre materialer til kontakt med vand, erstatte BPA og andre bisphenoler og sikre overholdelse af forordning (EF) nr. 1935/2004 om materialer og genstande

bestemt til kontakt med fødevarer[1] og de nyligt vedtagne bestemmelser om anvendelse af BPA og andre bisphenoler og bisphenolderivater (Kommissionens forordning (EU) 2024/3190);

52. minder om, at det reviderede direktiv om rensning af byspildevand, der har været gældende siden den 1. januar 2025, pålægger nye forpligtelser med hensyn til vandrensning og kræver, at lægemiddel- og kosmetikproducenter dækker mindst 80 % af omkostningerne til fjernelse af mikroforurenende stoffer fra spildevand med henblik på at reducere skadelige stoffer i miljøet; bemærker, at der findes forskellige tal og vurderinger af den indvirkning, som dette ville have på lægemiddelsektoren og dermed på tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af lægemidler, og opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en ny og omfattende vurdering af indvirkningen på denne sektor;

53. opfordrer til øget EU-støtte til lokale myndigheder til modernisering af rensningsanlæg til byspildevand og fremme af genbrug af vand for at bringe dem i overensstemmelser med EU's ambition om nulforurening og sikre, at kommunal spildevandshåndtering bidrager effektivt til god kemisk og økologisk vandtilstand;

54. opfordrer til øget overvågning af pesticidrester i vandområder og håndhævelse af bestemmelserne om pesticidanvendelse for at afbøde pesticidernes indvirkning på vandkvaliteten; understreger behovet for øget finansiering for at støtte landbrugerne i indførelse af landbrugsdriftsformer med lavt input og økologi, der mindsker afhængigheden af kemiske pesticider og gødningsstoffer, samt for at tilbyde passende uddannelse af og uafhængige rådgivningstjenester for landbrugere og andre aktører om pesticiders anvendelse, effektivitet og giftighed og om bedste praksis;

55. insisterer på integration af principperne for cirkulær økonomi for at reducere brugen af farlige kemikalier i industrielle processer; understreger behovet for supplerende finansiering for at støtte industrier i omstillingen til rene teknologier, der minimerer vandforurening[2];

56. anerkender den rolle, som behandlet slam spiller som en lokal og cirkulær gødningskilde, der bidrager til jordens sundhed, genanvendelse af næringsstoffer og mindsket afhængighed af kunstgødning; understreger vigtigheden af at forhindre PFAS,

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/1935/oj).

2 Det Europæiske Miljøagentur, "Industrial pollutant releases to water in Europe", Det Europæiske Miljøagenturs websted, den 30. maj 2024, https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/industrial-pollutant-releases-to-water.

tungmetaller, mikroplast og andre skadelige stoffer i at komme ind i kloaknettet for at muliggøre en sikker og bæredygtig brug af spildevandsslam af høj kvalitet i landbruget;

57. opfordrer Kommissionen til i et bilag til den europæiske strategi for vandresiliens at medtage en oversigt over foranstaltninger med en tidsplan for at nå de pågældende mål;

Tilpasning til klimaændringer: oversvømmelser, tørker, stressområder, katastrofeberedskab

58. opfordrer til, at alle nye lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige EU-retsakter klimatilpasningssikres for at sørge for, at klimatilpasning integreres i sektorplaner og politiske foranstaltninger, der påvirker vand- og arealanvendelsen; fremhæver i denne forbindelse behovet for øgede klimaambitioner som led i bekæmpelsen af klimaændringer og opfordrer samtidig indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at alle klimatilpasningsforanstaltninger, der påvirker vandforbruget, på lang sigt bidrager til en forbedret vandresiliens; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at tage hensyn til de geografiske og miljømæssige vilkår i medlemsstaterne samt den særlige situation for øer, regioner i den yderste periferi og andre områder med stor sårbarhed, eksempelvis områder, der er påvirket af ørkendannelse, når den vedtager nye lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag; anmoder Kommissionen om at fremlægge en køreplan for eksisterende og igangværende lovgivnings- og ikke-lovgivningsmæssige politiktiltag, herunder mål og overvågningskrav, der påvirker vand- og arealanvendelsen;

59. understreger behovet for skræddersyede klimatilpasningstiltag for Middelhavsområdet, der står over for særlige udfordringer såsom langvarige tørkeperioder og saltvandsindtrængning i ferskvandsressourcer;

60. understreger de særlige udfordringer, som øområder står over for på grund af knapheden på drikkevand, og opfordrer til målrettede foranstaltninger for at beskytte øernes vandressourcer, herunder forbedring af infrastrukturen til opsamling og lagring af regnvand og indførelse af alternative vandkilder, idet systemerne til overvågning og forvaltning af vandressourcer samtidig forbedres; opfordrer desuden medlemsstaterne til at tage mere hensyn til bjergområder i de nationale tilpasningsplaner med henblik på at imødekomme de særlige udfordringer ved vandforvaltning i bjergområder;

61. gentager, at løsninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringerne ikke bør medføre forringelse af økosystemerne og ikke bør øge efterspørgslen efter vand- og energiintensive aktiviteter, men i stedet bør prioritere energi- og vandeffektive innovationer og teknologier som en del af overgangen til en mere ressourceeffektiv økonomi, uden at produktiviteten undergraves, og

idet der samtidig sikres lige adgang til vand for alle; påpeger, at løsninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer – for at være effektive – bør skræddersyes til de nationale forhold og samtidig styrke konkurrenceevnen og produktiviteten på kort og lang sigt; peger i denne forbindelse på mulighederne for synergier med innovativ energiproduktion såsom solceller og biogas, der også kan bidrage til at øge landbrugsindkomsten;

62. anerkender vigtigheden af at reservere vand til naturen og nødvendigheden af at opretholde sunde ferskvandsøkosystemer for at sikre, at vandkredsløbet kan fungere korrekt, til menneskers aktiviteter og til begrænsning af konsekvenserne af tørke og vandknaphed; understreger, hvad angår genopretning af ferskvandsøkosystemer og floders naturlige funktioner, vigtigheden af at fjerne "forældede barrierer", nemlig kunstige barrierer, der ikke længere opfylder deres oprindelige formål eller ikke længere behøves, hvor sådanne muligheder findes, på grundlag af aktuel viden og erfaring; fremhæver, at der bør oprettes særlige programmer for rensning og bevarelse af flodløb, så der sikres en minimumsgennemstrømning, og så ophobningen af partikler og aflejringer, som vil kunne begrænse evnen til opbevaring og distribution af vand, mindskes;

63. insisterer på, at oversvømmelses- og tørkeforvaltningen fuldt ud skal integrere de risici, der opstår, i takt med at virkningerne af klimaændringerne bliver mere vedvarende, herunder ændrede vejrmønstre såsom øgede regnmængder, der fører til overskud af vand; er overbevist om, at en kombination af overvågning og dataindsamling, beredskab, nød- og genopretningsforanstaltninger, der tager hensyn til princippet om bedre genopbygning[1], på den ene side og tilpasning af samfundsmæssige og økonomiske aktiviteter på den anden side er afgørende for at mindske sårbarheden og øge resiliensen, især i lyset af at det mængdemæssige aspekt i forbindelse med vand bliver mere fremtrædende; fremhæver i den forbindelse behovet for klimarobuste, naturbaserede løsninger og infrastrukturer, ved hvis udvikling der er taget højde for virkningerne af ekstreme klimabegivenheder med henblik på at sikre deres funktionsdygtighed under sådanne;

64. minder om, at vandrammedirektivet i 2007 blev suppleret af direktiv 2007/60/EF om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser, som har til formål at fastlægge en ramme for at reducere de negative konsekvenser af oversvømmelser for menneskers sundhed, miljøet, kulturarven og den økonomiske aktivitet; bemærker, at de to direktiver gøres indbyrdes forenelige gennem vandområdeplaner og risikostyringsplaner for oversvømmelser, som er de komponenter i et integreret vandforvaltningssystem, hvor koordinering er afgørende; minder om, at forebyggelse af oversvømmelser er tæt forbundet med

---

[1] FN's Sekretariat for Katastrofeforebyggelse, *Build Back Better in recovery, rehabilitation and reconstruction*, UNISDR, Genève, 2019.

grønne områder i byerne, strategier for beskyttelse af jordbunden og investeringer i dræningsnet;

65. understreger, at beredskabet vedrørende vandknaphed og tørke kan forbedres væsentligt i EU, eftersom flere medlemsstater ikke har vedtaget en plan for tørkeforvaltning[1]; opfordrer medlemsstaterne og, hvor det er relevant, de kompetente regionale og lokale myndigheder til at udarbejde planer for tørkeforvaltning, navnlig med henblik på at sikre drikkevandsforsyningen og fødevareproduktionen og integrere digitaliseret overvågning, kontrol og tidlige varslingssystemer for at støtte effektive og databaserede beslutninger om beskyttelses-, indsats- og kommunikationsforanstaltninger med klart definerede ansvarsområder; påpeger behovet for på EU-plan at indføre bestemmelser vedrørende tørkeforvaltningsplaner i lighed med dem, der gælder for oversvømmelsesstyringsplaner;

66. insisterer – i betragtning af de mange klimahændelser såsom oversvømmelser, tørker og storme, der har ramt Europa – på vigtigheden af, at EU råder over en solid krisehåndteringsmekanisme, herunder advarselssystemer og systemer til levering af bistand til civilbefolkningen; understreger, at digital overvågning, passende offentlig formidling af relevante data og systemer for tidlig varsling er afgørende for udarbejdelsen af effektive oversvømmelses- og tørkeforvaltningsplaner på medlemsstatsplan; understreger endvidere, at det er vigtigt at gøre fuld brug af de tilgængelige EU-redskaber såsom EFAS' og GloFAS' oversvømmelsesprognoser og Global Flood Monitoring-redskabet, som indgår i Copernicus-Beredskabsstyringstjenesten;

67. fremhæver EU-civilbeskyttelsesmekanismens vigtighed for bistanden til lande, der rammes af vandrelaterede katastrofer såsom oversvømmelser og tørke; opfordrer til øget finansiering for at udstyre EU-civilbeskyttelsesmekanismen med tilstrækkelige og opgraderede ressourcer til at øge beredskabet og forbedre kapacitetsopbygningen;

68. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge borgernes beredskab i tilfælde af vandrelaterede katastrofer eller kriser; fremhæver vigtigheden af oplysningskampagner og øvelser på uddannelsesinstitutioner, i den offentlige forvaltning og virksomheder for at opbygge en "beredskabskultur" blandt borgerne;

69. opfordrer medlemsstaterne til systematisk at forny og opgradere deres vandinfrastruktur, herunder deres drikkevands- og sanitetsinfrastruktur samt infrastruktur til regulering af flodløb, og til at investere i innovative løsninger baseret på god praksis, der gør

---

[1] Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Miljø m.fl.: *Stock-taking analysis and outlook of drought policies, planning and management in EU Member States – Final Report*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2023.

vandsystemerne mere modstandsdygtige over for klimaændringer, sikrer en stabil drikkevandsforsyning, muliggør tidlig opdagelse af tab og reducerer vandlækager og -spild, idet vandtransport- og lagringssystemer samtidig optimeres; understreger, at finansieringen af innovativ vandinfrastruktur ikke modsvarer investeringsbehovene i EU; opfordrer i denne forbindelse til målrettet finansiering på nationalt, regionalt eller EU-plan for at sikre tilstrækkelig finansiering til udvikling, vedligeholdelse og modernisering af vandmodstandsdygtig infrastruktur, fremme innovative løsninger og teknologier og sikre denne vandinfrastrukturs langsigtede bæredygtighed;

70. beklager, at Kommissionen på trods af den trussel, som ørkendannelse udgør for vandkvaliteten og -tilgængeligheden og for jordens frugtbarhed og fødevareproduktionen, og til trods for at 13 medlemsstater har erklæret sig berørt af ørkendannelse i henhold til FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse, ikke håndterer ørkendannelse effektivt og virkningsfuldt; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 14. oktober 2024 om ørkendannelse, jordforringelse og tørke og på grundlag af en fuldstændig konsekvensanalyse at fremlægge en integreret EU-dækkende handlingsplan for bekæmpelse af ørkendannelse, jordforringelse og tørke med det formål at opbygge modstandsdygtighed over for tørke og opnå neutralitet med hensyn til jordforringelse i EU senest i 2030;

71. insisterer på, at landbrugssektoren bør støttes yderligere i gennemførelsen af nye teknologier for at reducere efterspørgslen efter vand og samtidig øge adgangen til vand, herunder ved at støtte vandlagring og grundvandsdannelse; opfordrer til, at forskningsresultater, f.eks. om afsaltning af havvand, gøres tilgængelige, og at anvendelsen af innovative afsaltningsløsninger lettes; opfordrer medlemsstaterne til at oprette naturlige vandreserver på grundlag af ajourførte klimarisikovurderinger for at beskytte kritiske vandforsyninger og disses grundvandsdannende områder og under hensyntagen til de miljømæssige og socioøkonomiske virkninger af at udvikle sådanne reserver; påpeger, at sådanne naturlige vandreserver vil supplere vandrammedirektivets krav om, at medlemsstaterne skal identificere vandområder, der anvendes til drikkevandsindvinding, sørge for, at de opfylder målene i vandrammedirektivets artikel 4 og i drikkevandsdirektivet, og sikre deres nødvendige beskyttelse; bemærker, at sådanne naturlige vandreserver allerede findes i forskellige former i en række medlemsstater; understreger, at der bør ydes støtte til medlemsstater eller lokale og regionale myndigheder for at bistå dem med at udvikle naturlige vandreserver;

72. bemærker potentialet ved infrastruktur til tilbageholdelse af vand som et eksempel på vandproduktionssystemer, der er skabt ved hjælp af de bedste tilgængelige omkostningseffektive teknikker med den ringest mulige miljøpåvirkning, herunder ved hjælp af genbrug

af spildevand eller opsamling af regnvand, med henblik på at mindske risikoen for tørke og oversvømmelser, øge vandsikkerheden og fremme cirkularitet og genvinding og genbrug af vand; bemærker, at vandtilbageholdelsesanlæg kan være nyttige redskaber, forudsat at de godkendes af lokale eller nationale myndigheder på klare betingelser, herunder det lokale grundvands kapacitet til at understøtte sådanne aktiviteter, og nødvendigheden af, at landbrugere med adgang til vandressourcen ændrer deres praksis i en mere bæredygtig retning, navnlig for så vidt angår vandbehov og vandkvalitet; opfordrer Kommissionen til at bruge sine tilgængelige redskaber, herunder finansiel støtte, til at strømline denne tilgang blandt medlemsstaterne;

73. beklager den ulovlige eller forsætlige indvinding af vand, som sandsynligvis vil forårsage betydelig skade på vandområder; opfordrer til at træffe stærke afskrækkende foranstaltninger, herunder ved hjælp af straffelovgivningen, for at beskytte overfladevandområders økologiske tilstand eller økologiske potentiale eller grundvandsforekomsters kvantitative tilstand; bemærker, at der er behov for yderligere støtte til uddannelse af og videnoverførsel til nationale håndhævelseskapaciteter;

74. bekræfter den vigtige tværgående rolle, som naturbaserede løsninger spiller med hensyn til at tackle udfordringerne i forbindelse med den tredobbelte verdensomspændende krise og genoprette det naturlige vandkredsløb; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til under hensyntagen til de miljømæssige og socioøkonomiske virkninger at prioritere udbredelsen af naturbaserede løsninger til vandresiliens i deres politiktiltag og henstillinger, eksempelvis genopretning af vådområder og tørvemoser for at øge tilgængeligheden af grundvand og den omgivende jords fugtindhold, genopretning og beskyttelse af flodsletter, naturlige vandtilbageholdelsesforanstaltninger, fornyelse af vegetationen som en barriere mod oversvømmelser samt opsamling af regnvand, med henblik på at styrke vandtilgængeligheden, afbøde risiciene for klimaændringer og støtte lokalsamfunds, virksomheders og fødevareproduktionens langsigtede modstandsdygtighed; understreger, at der ud over naturbaserede løsninger fortsat er brug for supplerende investeringer i tekniske løsninger for på lang sigt at sikre en vellykket tilpasning til klimaændringer og vandresiliens;

Finansiering og prissætning

75. påpeger, at naturbaserede løsninger og naturlige vandtilbageholdelsesforanstaltninger rummer potentialet til at genoprette grundvandsniveauet og fremme økologisk vandføring og samtidig mindske de vandrelaterede risici, som vandknaphed, oversvømmelser og tørke udgør; bemærker, at naturbaserede løsninger med hensyn til oversvømmelsesstyring normalt ikke kan erstatte eksisterende løsninger og muligvis ikke er effektive i

forbindelse med de mest ekstreme hændelser; påpeger dog, at naturbaserede løsninger kan forstærke grå infrastrukturs effektivitet og driftslevetid ved at øge vandabsorptionskapaciteten, sænke vandhastigheden og regulere spidsbelastninger; gentager i den forbindelse, at naturbaserede løsningers effektivitet afhænger af sammenhængen og skal tilpasses de lokale forhold; understreger i denne henseende, at der ikke findes en universalløsning;

76. understreger behovet for at yde finansiel støtte til bæredygtige innovative metoder og løsninger og i fornøden grad at tage offentlig-privat partnerskaber i betragtning;

77. understreger, for så vidt angår klimatilpasninger, vigtigheden af en sund jordbund med hensyn til at sikre vandsikkerhed og -cirkularitet; understreger, at jordens naturlige vandtilbageholdelsesevne skal forbedres gennem foranstaltninger til forbedring af jordbundens sundhed, minimering af kulstoftab samt foranstaltninger på vandområdeniveau såsom stabilisering af flodbredder, herunder gennem tilbageføring til en naturlig tilstand, og genopretning af grundvandsmagasiners tilbageholdelsesevne;

78. bemærker, at grundigt udarbejdede skovforvaltningstiltag – i betragtning af den afgørende rolle, som træer og skove spiller for reguleringen af vandkredsløbet gennem deres evne til at rense vand, øge tilgængeligheden af vandressourcer og forbedre jordens vandtilbageholdelsesevne – kan forbedre afvandingsområdernes sundhed, regulere vandgennemstrømningen og mindske tørke- og oversvømmelsesstress; foreslår, at der tages behørigt hensyn til dette, når Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne udvikler Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, og at det ligeledes tages i betragtning i forbindelse med udviklingen og forbedringen af katastroferisikostyrings- og beredskabsplanlægning; fremhæver i denne forbindelse behovet for mere forskning, dataindsamling, innovation og finansiering for at støtte arealforvaltere i at forebygge virkningerne af miljømæssige stressfaktorer såsom tørke, oversvømmelser og afvandingsområders nedsatte funktionsevne;

79. anerkender, at byområder i stigende grad er sårbare over for vandrelaterede klimarisici såsom oversvømmelser, vandmangel og varmestress; opfordrer til at integrere vandresiliensplanlægning i byerne – herunder investeringer i grønne tage, gennemtrængelig infrastruktur, opsamling af regnvand, systemer til lagring af regnvand og foranstaltninger med det formål at øge grønne og blå områder i byområder – i klimatilpasningsstrategierne med henblik på at afbøde ekstreme vejrforhold og mindske risiciene for menneskers liv og ejendom; opfordrer endvidere til at vedligeholde og atter give adgang til byvandveje i byerne;

80. understreger, at den europæiske strategi for vandresiliens bør sikre tilstrækkelig finansiering fra offentlige og private kilder til at støtte

modernisering, opgradering, tilpasning og opretholdelse af modstandsdygtig vandinfrastruktur, bæredygtig vandforvaltning, dataindsamling, forskning, effektiv overvågning, digitalisering, opkvalificering, naturbaserede løsninger og udvikling og udbredelse af vandeffektive teknologier samt til at sikre miljømæssig og socioøkonomisk bæredygtighed i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i EU's nye konkurrenceevnekompas;

81. opfordrer Kommissionen til at oprette en særskilt og dedikeret fond for vandresiliens inden for den kommende FFR; mener, at der bør etableres særlige finansielle mekanismer inden for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden til støtte for vandintelligente teknologier og vandinvesteringer; er af den faste overbevisning, at vand i mellemtiden bør prioriteres inden for de eksisterende finansieringsrammer, herunder Samhørighedsfonden; understreger, at EU's finansieringsmekanismer skal inddrage overvejelser om social lighed og prisoverkommelighed, navnlig når det gælder leveringen af vandforsyningstjenester til borgerne, og sikre støtte til medlemsstater og borgere med større finansielle begrænsninger og særlige forhold, samtidig med at vandforvaltningsforpligtelserne tilgodeses; fremhæver vigtigheden af at tilpasse eksisterende finansiering, tilskud og finansieringsstrømme i forbindelse med vandforvaltning og andre relaterede former for arealanvendelse og gå fra forældede til innovative tekniske løsninger og naturbaserede løsninger eller en kombination af disse;

82. opfordrer til målrettet finansiering til feltforsøg vedrørende forskellige afgrødesystemers vandrelationer gennem Horisont og EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed; opfordrer indtrængende til at anerkende kvinders rolle med hensyn til vandpolitikkerne og til at udpege specifikke midler til at fremme deres adgang til landbruget;

83. minder om, at manglen på en særlig budgetpost for vand eller bindende finansieringsmål inden for den nuværende FFR begrænser EU's evne til at rette målrettede investeringer mod væsentlige foranstaltninger til vandresiliens, herunder modernisering af infrastruktur, innovation, klimatilpasningstiltag og iværksættelse af naturbaserede løsninger, og dermed dets konkurrenceevne, da manglende vandbalance udgør en yderligere belastning for regionernes økonomi; bemærker, at regioner i den yderste periferi, bjergområder og øer i EU i særligt høj grad kæmper med at skaffe finansiering eller offentlig-private partnerskaber til støtte for lokale og regionale investeringer i vandforvaltning og vandinfrastruktur;

84. understreger, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) spiller en vigtig rolle med hensyn til finansiering på vandområdet; understreger, at EIB aktivt investerer i og støtter vandsektoren; understreger, at EU bør samarbejde med EIB om udveksling af bedste praksis, og opfordrer endvidere EIB og andre finansielle

institutioner til at styrke deres rolle i finansieringen af innovativ og modstandsdygtig vandinfrastruktur, forbedret sanitets- og drikkevandsinfrastruktur og digitalisering samt at støtte projekter, der sigter mod reduktion af oversvømmelsesrisici, erosionsforebyggelse og revitalisering af vandløb, ved at fremme gunstige betingelser for vandinvesteringer;

85. opfordrer Kommissionen til at undersøge og fremme innovative finansieringsmekanismer, herunder betalinger for økosystemtjenester og grønne obligationer, og sørge for klare lovrammer og foranstaltninger til at forhindre markedsforvridninger; opfordrer EIB og andre finansielle institutioner til at prioritere lavtforrentede lån og kreditter til medlemsstater og regionale og lokale myndigheder, der gennemfører store genopretningsprojekter, med specifikke bestemmelser om støtte til økonomisk ugunstigt stillede regioner;

86. understreger, at offentlig-private partnerskaber er vigtige som finansieringskilde for vandinvesteringer; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til private investeringer i vandsektoren ved at indføre støttende lovgivningsmæssige rammer, herunder eventuelt medfinansieringsmuligheder og offentlig-private partnerskaber, for at fremme innovation, forbedre infrastrukturen og sikre bæredygtige vandforvaltningsløsninger i alle medlemsstater; understreger dog, at anvendelsen af private investeringer i EU's vandsektor ikke må undergrave vands status som et offentligt gode og en offentlig tjeneste, og at såvel sektorens modstandsdygtighed på lang sigt som principperne om tilgængelighed, prisoverkommelighed og bæredygtighed skal sikres;

87. opfordrer medlemsstaterne til at indføre forvaltningsrammer, der klart definerer de berørte parters roller og ansvarsområder med hensyn til planlægning, finansiering og gennemførelse af naturbaserede løsninger; mener, at disse rammer bør trække på finansiering fra forskellige kilder, herunder filantropiske bidrag og partnerskaber med den private sektor, og samtidig sikre lige adgang til ressourcer for mindre projekter, navnlig projekter, der forvaltes på lokalt eller regionalt plan;

88. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at adressere vandrelaterede emner, når de udarbejder deres budgetter, samt forbedre regionernes forvaltning af EU-midler;

89. understreger, at det er nødvendigt at yde målrettet finansiel og teknisk bistand til kommuner for at fremme overholdelsen af vandrelateret lovgivning;

90. opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde udstedelsen af tilladelser til bæredygtige og innovative projekter inden for modstandsdygtig vandinfrastruktur, så de kan gennemføres hurtigt for at løfte de presserende udfordringer;

91. bemærker, at anvendelsen af princippet for omkostningsdækning på vandforsyningstjenester, i henhold til hvilket alle vandforbrugere deltager effektivt og proportionalt i at dække omkostningerne ved vandforsyningstjenester, fortsat er begrænset eller ikke-eksisterende i adskillige medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne og deres regionale myndigheder til at gennemføre passende vandprissætningspolitikker og anvende princippet for omkostningsdækning for både miljø- og ressourceomkostninger i overensstemmelse med vandrammedirektivet; opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for den lange investeringscyklus, når de gennemfører princippet for omkostningsdækning, og sikre, at der er tilstrækkelig finansiering til rådighed til de fornødne (gen)investeringer;

92. fremhæver vigtigheden af at sikre, at vandprissætningen fremmer langsigtet vandsikkerhed ved at afspejle de økonomiske, miljømæssige og ressourcemæssige omkostninger ved vandanvendelse; opfordrer medlemsstaterne og de kompetente regionale og lokale myndigheder til at sikre, at vandprissætningen er økonomisk bæredygtig og socialt retfærdig, fremmer en effektiv vandanvendelse og afspejler tilgængeligheden af vand i forskellige medlemsstater og regioner, navnlig i regioner med vandstress, og samtidig sikre økonomisk overkommelige priser for husholdninger og små virksomheder; opfordrer medlemsstaterne og de kompetente regionale og lokale myndigheder til at sikre gennemsigtige vandpriser og øge bevidstheden om vandforsyningstjenesternes værdi;

93. påpeger, at kompetente nationale vandagenturer vil spille en central rolle i at gennemføre nye planer for vandforvaltning og -bevaring på medlemsstatsplan; opfordrer derfor medlemsstaterne til at øge disse kompetente myndigheders finansielle og tekniske kapacitet til at spille en større formidlende og rådgivende rolle i en bæredygtig og fremtidssikret vandforvaltnings- og vandlagringsinfrastruktur; mener, at EU-fonde såsom Fonden for Retfærdig Omstilling bør bruges til yderligere at bistå medlemsstaterne og vandagenturerne med gennemførelsen;

Digitalisering, sikkerhed og teknologisk innovation

94. understreger potentialet ved og nødvendigheden af digitalisering og AI med hensyn til at forbedre forvaltningen og overvågningen af vandområder og vandinfrastruktur samt med hensyn til at rapportere og sikre sammenligneligheden af data, der afspejler forskellige geografiske strømningsforhold;

95. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og vandleverandørerne til at integrere gennemsigtighed og digitalisering som grundlæggende principper i vandforvaltningen og styrke anvendelsen af forvaltnings- og målerdata med det formål at styrke overvågning, evaluering, ansvarlighed og beslutningstagning, og

samtidig optimere og forenkle indberetningsforpligtelserne; opfordrer til digitalt understøttede vandteknologier, der gør fjernovervågning og -rapportering om vandkvalitet, lækager, brug og ressourcer baseret på stikprøver og i realtid lettere; opfordrer indtrængende til en forbedret effektivitet i anvendelsen af offentlig finansiering og i forbindelse med offentlige udgifter på området; anerkender, at omfattende udbredelse af innovative digitale teknologier skal ledsages af undervisning i digitale færdigheder;

96. understreger behovet for at fremme digitalisering og dataorienterede løsninger i forbindelse med opbygningen af et vandintelligent samfund; understreger, at det er nødvendigt at udvikle digitale løsninger til overvågning af vandforbruget og optimering af brugen af vandressourcer i alle sektorer; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at yde finansiel støtte til gennemførelsen af intelligente vandforvaltningssystemer og i den forbindelse have fokus på små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) behov;

97. påpeger, at vandsystemer, herunder vandbehandlings- og vanddistributionssystemer, betragtes som værende blandt en nations kritiske infrastrukturer og sikkerhedsmæssige piller og dermed af central betydning for EU's strategiske autonomi, hvilket kræver øget beskyttelse, og at forsyningstjenesterne er i stand til at opdage, reagere på og komme videre efter fysiske angreb og cybertrusler og -angreb; bemærker, at et højere digitaliseringsniveau medfører nye sårbarheder; påpeger, at vandsystemoperatører i tilfælde af en trussel og/eller et angreb, kan miste deres evne til at styre vandstrømmen og -kvaliteten eller evnen til at overvåge vandsystemets reelle tilstand; fastholder, at sårbarhedsvurderinger og en beredskabsplan bør være en integreret del af vandforvaltningssystemet i de enkelte medlemsstater; tilskynder til fremme af deling af information om cybersikkerhedstrusler og procedurer for udveksling af bedste praksis mellem operatører og til etablering af en cybersikkerhedskultur ved hjælp af tekniske sikkerhedsforanstaltninger, kompetenceopbygning og bevidstgørelse og kommunikation; henleder opmærksomheden på foranstaltningerne i NIS 2-direktivet og direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed, som kan bidrage til at modvirke disse nye sikkerhedsrisici; opfordrer Kommissionen til at tage føringen i indsatsen for at styrke koordineringsformater på EU-plan i den kommende strategi for en beredskabsunion med henblik på i tide at blive klar til at håndtere miljørisici og andre risici for vandområderne, som truer EU's overordnede sikkerhed;

98. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge kvinders inddragelse i beslutninger om vandresiliens; opfordrer til vedtagelse af en metodologisk tilgang, der effektivt tager hensyn til kønsrelaterede behov i forbindelse med gennemførelsen af vandforsyningsprojekter ved at gennemføre overvågning,

rapportering og sporing, der anvender værktøjer og indikatorer, som er opdelt efter køn;

99. bemærker, at bedre data og dataanalyse er afgørende for evidensbaseret beslutningstagning og hurtig identifikation af små ændringer i vandkvaliteten, der kunne udgøre en trussel mod vandområder, sammen med evalueringen af bedste praksis og fastlæggelse af de mest omkostningseffektive og virkningsfulde foranstaltninger;

100. understreger, at der er behov for forbedrede, pålidelige og interoperable data om vandforsyning, -efterspørgsel, -distribution, -tilgængelighed og -anvendelse, og at der skal etableres datapunkter; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke dataindsamlingen og forbedre datainteroperabiliteten på alle niveauer for at støtte gennemførelsen og håndhævelsen af den gældende vandlovgivning og for at fremme en cirkulær økonomi og strategier for vandintelligente industrielle symbioser; understreger, at data og AI vil kunne bruges til at opstille modeller for såvel vand- og energiforbrug som genbrugs- og genvindingskapaciteter;

101. opfordrer Kommissionen til i højere grad at anerkende vandsektorens afgørende rolle i at styrke EU's konkurrenceevne ved at fremme forskning og innovation, iværksætteri og talent; fremhæver i den forbindelse vigtigheden af at øge innovationen i vandsektoren; påpeger, at det europæiske innovationscenter for industriel omstilling og emissioner, der blev etableret som led i direktiv 2010/75/EU, vil kunne spille en rolle i denne henseende, eftersom det vurderer industrielle teknologiers miljøpræstationer og indsamler oplysninger om innovative industrielle miljøteknikker; fremhæver endvidere eksisterende partnerskaber som Water4All-partnerskabet, som er et program til finansiering af videnskabelig forskning;

102. mener, at det er nødvendigt at opbygge og vedligeholde platforme med flere interessenter for at fremme udbredelsen af innovation på alle niveauer – lokalt og nationalt; anbefaler, at disse platforme skal omfatte en bred vifte af deltagere – den offentlige og den private sektor såvel som civilsamfundsorganisationer – med henblik på at opbygge en koalition af partnere, der kan sikre forandring; støtter fremme af videndeling om, hvordan digitale vandteknologier kan bidrage til gennemførelsen af eksisterende EU-vandlovgivning, samt kapacitetsopbygning på lokalt, regionalt og nationalt plan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til udvidelse af digitale færdigheder og forsknings- og udviklingsprogrammer, som er målrettet vandområdet, herunder gennem samarbejde med universiteter, forskningscentre og SMV'er;

103. anerkender den afgørende rolle, som datacentre spiller i den digitale økonomi; bemærker med bekymring, at den hurtige udvidelse af teknologien kan føre til en kraftig stigning i efterspørgslen efter

vandressourcer til driften af AI, hvilket kan underminere de lovede miljømæssige fordele ved AI såsom ressourceoptimering og reduktion af CO_2-emissioner, og understreger behovet for at integrere vandeffektivitetsforanstaltninger i udformningen og driften af AI; opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin europæiske strategi for vandresiliens at adressere brugen af vandressourcer til informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og især AI og datacentre, navnlig ved at tilskynde datacentre til at genbruge renset vand og fremme udvikling af mere effektive chips og komponenter for at mindske behovet for køling; anbefaler medlemsstaterne at prioritere strategier for vandresiliens, der håndterer de specifikke udfordringer, der er forbundet med datacentre, for at sikre bæredygtigheden af både den digitale og den miljømæssige dagsorden;

104. minder om, at afsaltning af havvand er en proces, hvor salt fjernes fra havvand eller brakvand for at gøre det tjenligt til en række anvendelsesformål, herunder som drikkevand, og at det dermed er en vigtig teknologisk løsning for befolkningens livsgrundlag; bemærker, at afsaltning samtidig er en energiintensiv proces og ideelt set – såfremt det er muligt – bør ske ved hjælp af vedvarende energi for at minimere miljøpåvirkningen; gentager, at der ved afsaltning genereres et biprodukt, nemlig saltlage (en koncentreret saltopløsning), som skal bortskaffes på passende vis for at undgå skadelige konsekvenser for havmiljøet; mener derfor, at afsaltning ved hjælp af omvendt osmose eller varmeteknologier bør anvendes, hvis der ikke er adgang til mere miljømæssigt bæredygtige løsningsmodeller, eller disse ikke kan gennemføres, navnlig i fjerntliggende områder og på øer; fremhæver i denne henseende det igangværende arbejde med at finde nye teknologiske løsninger, herunder mikrobielle afsaltningsceller, som miljømæssigt bæredygtigt og innovativt alternativ til traditionelle afsaltningsmetoder, navnlig for at sikre leveringen af rent vand og spildevandsrensning i små, isolerede samfund uden elektricitet;

105. understreger behovet for øget finansiering af og FoU i teknologier såsom innovative afsaltningsteknikker for at øge effektiviteten, bæredygtigheden og opskaleringen af sådanne teknologier; opfordrer til forskning i mulighederne for at anvende sådanne teknologier i landbruget til at diversificere vandforsyningspunkterne og herigennem mindske sektorens sårbarhed over for vandstress;

106. bemærker, at der i det seneste årti har været mange videnskabelige gennembrud i bestræbelserne på at gøre vandrensningen mere intelligent og cirkulær, og at disse løsninger giver mulighed for at bruge digitale værktøjer, AI og fjernmåling til at effektivisere vandanvendelsen, genbruge renset spildevand til kunstvanding og genvinde energi og næringsstoffer fra spildevand;

107. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne lovgivningsmæssige hindringer i det indre marked for at fremme

udviklingen, opskaleringen og markedslanceringen af innovative bioteknologi- og bioproduktionsløsninger og fremme renere produktion og cirkularitet;

108. opfordrer til finansiering, udvikling og godkendelse af innovative løsninger til afgrødebeskyttelse og gødskning, herunder biologiske bekæmpelsesmidler og aktivstoffer med ringere miljøpåvirkning, som er nødvendige for en retfærdig omstilling til mere bæredygtige landbrugssystemer;

109. opfordrer til at oprette særlige programmer for rensning og bevarelse af flodløb for at sikre en passende gennemstrømning og mindske ophobningen af partikler og aflejringer, der kan begrænse kapaciteten til opbevaring og distribution af vand;

Grænseoverskridende og internationalt samarbejde

110. understreger behovet for en omfattende europæisk strategi for vandresiliens, der fremmer grænseoverskridende samarbejde, en mere ensartet dataindsamling og -rapportering, udveksling af bedste praksis mellem lokale, regionale og nationale aktører og sikring af en bæredygtig vandforvaltning og en retfærdig ressourcefordeling mellem medlemsstaterne for at forhindre, at vandrelaterede udfordringer som vandknaphed og oversvømmelsesrisici sendes videre til andre medlemsstater;

111. understreger, at klimaændringer udgør en stor trussel mod vandressourcer og vandøkosystemer; bemærker, at oversvømmelser og vandknaphed er til fare for vand- og fødevaresikkerheden og for folkesundheden og i sidste ende påvirker den sociale samhørighed og stabilitet; anerkender, at vandresiliens er afgørende for at forebygge og håndtere aktuelle og fremtidige sundheds-, fødevare-, energi- og sikkerhedskriser; understreger, at vandresiliens fremmer grænseoverskridende samarbejde om vand og fungerer som katalysator for fred og sikkerhed, da landene er indbyrdes forbundne gennem fælles floder og grundvandsressourcer;

112. opfordrer til øget grænseoverskridende samarbejde mellem EU-medlemsstaterne om forvaltning af fælles vandløbsoplande og grundvandsreservoirer og om at sikre effektiv indsamling og udveksling af data om vandkvalitet, forureningsniveauer og vandniveauer; anbefaler at etablere regionale samarbejdscentre til koordinering af gennemførelsen af fælles strategier for vandresiliens, som tager højde for de enkelte områders klimarelaterede og sociale udfordringer;

113. opfordrer til øget internationalt samarbejde, herunder i vandløbsoplande, for at tackle den voksende vandkrise, sikre rent vand af høj kvalitet, fremme bæredygtig vandforvaltning og gennemføre forskellige innovative vandteknologier, herunder naturbaserede løsninger; opfordrer til forankring af det

grænseoverskridende samarbejde på operationelt, taktisk og strategisk plan;

114. opfordrer til etablering af grænseoverskridende projekter under Interreg og andre EU-fonde for at forbedre regionalt samarbejde om forvaltning af vandressourcer med særligt fokus på at sikre en retfærdig fordeling af vand mellem sektorer og medlemsstater;

115. fremhæver behovet for at styrke EU's overvågningskapacitet ved hjælp af digitalisering og moderne teknologier, herunder satellitovervågning og sporing af forurening i realtid, hvilket er afgørende for at forhindre og bekæmpe grænseoverskridende forurening;

116. opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en specifik diplomatisk rolle, hvis opgave er at løse vandrelaterede konflikter, fremme vandsamarbejde og beskytte vandkilder og -systemer, især under væbnede konflikter og på tværs af landegrænserne;

117. opfordrer indtrængende EU til at stille sig i spidsen for de internationale bestræbelser på at beskytte og genoprette vandøkosystemer i overensstemmelse med verdensmål nr. 6 om rent vand og sanitet;

°

° °

118. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.